

VELSIGNELSENS
KILDE

ADRIAN EBENS
KEVIN J MULLINS

Velsignelsens Kilde

Adrian Ebens
Kevin J. Mullins

Mai 2020

Oversatt fra engelsk til norsk av Azadeh Badiie. Heftetittelen på engelsk er:
"Fountain of Blessing".

Bibler brukt for oversettelser av Bibelvers:

BGO: Bibelen Guds Ord, 2017.

BMG: Bibelen a.v. 1611 ved Morten Gjemlestad, 2003.

Noen ganger er resultatet en blanding av BGO og/eller BMG og fri
oversettelse for å komme nærmest den engelske teksten.

Innhold

1. Velsignelsen av Faderens glede	4
2. Tapet av sønneforhold gjennom synd.....	8
3. Ingen sabbat uten offer.....	11
4. Evangeliet i loven.....	14
5. Som en kilde som renner.....	19
6. Forfriskningens årstider.....	21
7. Forstørrelsen av velsignelsen.....	23
8. Historiens vitnesbyrd.....	28
9. Sabbat mer fullstendig.....	33
10. Det lille hornet.....	38
11. Midnattsropet.....	47
12. Kalt ut av mørket.....	51
13. Velsignelsen.....	53
14. Konklusjon	55

1. Velsignelsen av Faderens glede

Salme 33:8-9 La hele jorden frykte Herren, la alle innbyggerne i verden stå i ærefrykt for Ham. For Han talte, og det ble gjort; Han befalte, og det stod fast.

Hvor fantastisk ville det ikke ha vært å være en av englene som så Byggmesteren tale denne verden til eksistens. Det som er enda mer fantastisk, er at denne Byggmesteren "skapte alle ting ved Jesus Kristus" (Efeserbrevet 3:9). Her er flere vitnesbyrd som avslører dette faktumet:

Johannes 1:1-3,14 I begynnelsen var Ordet, og **Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud**. Det samme Ordet var i begynnelsen hos Gud. **Alt ble til ved Ham**, og uten Ham ble ingenting til av det som ble til ... Og **Ordet ble kjød** og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet, den herlighet som Den enbårne har fra Faderen, full av nåde og sannhet.

Kolosserbrevet 1:12-17 og at dere takker Faderen ... Han som har utfridd oss fra mørkets makt og overført oss til **sin elskede Sønns** kongedømme, i Ham har vi forløsningen ved Hans blod, nemlig syndenes forlatelse. Han er bildet av den usynlige Gud, den førstefødte av hele skapningen. **For alle ting ble skapt ved Ham**, de som er i himmelen, og de som er på jorden, både synlige og usynlige, enten de er troner eller herredømmer eller fyrstedømmer eller makter. **Alle ting ble skapt ved Ham og for Ham. Og Han er før alle ting, og ved Ham består alle ting.**

Hebreerbrevet 1:1-2 Gud, som til forskjellige tider og på forskjellige måter i tidligere tider talte til fedrene ved profetene, **har i disse siste dager talt til oss ved sin Sønn, som Han har utnevnt til arving over alle ting, ved Ham skapte Han også verdenene.**

Guds Sønn er Guds Ord, Guds tanker gjort hørbare. "Hans navn er Guds Ord" (Åpenbaringen 19:13). All Faderens skaperkraft ble gitt til Sønnen for at Han skulle tale verden til eksistens.

Matteus 28:18 Og Jesus kom og talte til dem og sa: "**Meg er gitt all**

makt i himmel og på jord."

Johannes 8:28 Jeg gjør ikke noe av Meg selv; men Jeg taler slik som Min Far har lært Meg.

Da Kristus talte sin Faders ord, ble verden til. Da gresset, trærne og blomstene vokste opp av jorden ved hjelp av Ordet som ble talt, vendte Faderen seg til sin Sønn og sa: "Dette er godt, Min Sønn." Ordspråkernes bok gjengir Sønnens ord som kom til uttrykk på den tiden:

Ordspråkene 8:22-30 Herren eide meg **ved begynnelsen** [jf. Johannes 1:1] av sin vei, før Hans verk fra gammelt av. Jeg har vært innsatt fra evighet, fra begynnelsen, før jorden ble til. Da dypene ennå ikke var til, **ble jeg ført frem** [jf. Johannes 8:42], da det ikke fantes kilder som fløt over med vann. Før fjellene ble satt på plass, før haugene, ble jeg ført fram [jf. Hebreerbrevet 1:5]; da Han ennå ikke hadde dannet jorden eller markene, eller den høyeste delen av verdens støv. Da Han gjorde istand himlene, var jeg der, da han satte en passer på dypets overflate, da Han festet skyene der oppe, da Han styrket dypets kilder, da Han gav havet dets dekret, så vannene ikke skulle gå lenger enn Hans befaling, da Han fastsatte jordens grunnvoller, da var jeg hos Ham, som en som var oppfostret hos Ham [se Johannes 1:1], og **jeg var daglig til Hans glede, jeg frydet Meg alltid framfor Ham.**

Hver eneste dag av skapelsen følte Guds Sønn sin Fars glede over seg. Guds Sønn frydet seg over sin Fars velsignelse gjennom skapelsesprosessen. For hver dag som gikk, vokste Faderens og Sønnens glede og fryd. Mens De så Adam og Eva stå i ærefrykt over skaperverket som omringet dem, følte Faderen og Sønnen en slik glede over gaven De ga så fritt. De frydet seg sammen i sin *agåpe* (uselviske) kjærlighet. Så kom endelig sabbaten, og da Faderen betraktet skaperverket, da Han så på fjellene, dalene og bekkene og alle skapningene som streifet omkring på jorden, talte Han med glede til sin Sønn og sa:

Du er Min elskede Sønn, i Deg har Jeg Min glede.

På denne dagen ble Guds Sønn velsignet av sin Far som "sabbatens Herre"

(Lukas 6:5). Den Høyestes Ånd hvilte over Ham, og Sønnen ble forfrisket.

2. Mosebok 31:17 ...for på seks dager dannet Herren himmelen og jorden, og på den sjuende dagen hvilte Han og ble forfrisket.

Ordet *forfrisket* på hebraisk betyr å bli pustet på. Denne utpustingene over Sønnen var Faderens glede over sin Sønn. Sønnen responderte med forgudelse og tilbedelse av sin Far for å ha gitt Ham alle ting.

Johannes 3:35 Faderen elsker Sønnen, og har overgitt alt i Hans hånd.

Johannes 8:29 Og Han som har sendt Meg, er med Meg; Faderen har ikke latt Meg bli igjen alene, for **Jeg gjør alltid det som er til behag for Ham.**

Johannes 17:1-7 Disse ordene talte Jesus, og Han løftet sitt blikk mot himmelen og sa: "Far, timen er kommet; herliggjør Din Sønn, så Din Sønn også kan herliggjøre Deg, slik **Du har gitt Ham makt over alt kjød**, for at Han skulle gi evig liv til så mange som Du har gitt Ham. Og dette er det evige livet, at de kan kjenne Deg, den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, Ham som Du har sendt. **Jeg har herliggjort Deg på jorden; Jeg har fullført den gjerning som Du gav Meg å gjøre.** Og nå, O Far, herliggjør Meg med Ditt eget selv, med **den herlighet som Jeg hadde hos Deg før verden ble til.** Jeg har manifestert Ditt navn for de menneskene som Du gav Meg fra verden; de var Dine, og **Du gav dem til Meg**, og de har holdt Ditt ord. **Nå vet de at alt det som Du har gitt Meg, er fra Deg.**

Den velsignelsen som Gud la i sabbaten, og som vi minnes hver uke, er den forfriskningen som Sønnen opplevde gjennom sin Fars glede.

1. Mosebok 2:3 Så velsignet Gud den syvende dagen og helliget den, fordi Han hvilte fra hele sitt verk på den dagen som Gud hadde skapt og dannet.

Hver syvendedags-sabbat blir Guds Sønn pustet på av Faderen til minne om den gleden Han følte for sin Sønn da skapelsesuken var fullført. De som er i Kristus, får del i denne velsignelsen. Vi blir arvinger til denne

velsignelsen gjennom Kristus Jesus.

Efeserbrevet 1:3-5 Velsignet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far, Han **som har velsignet oss med alle åndelige velsignelser i de himmelske steder i Kristus, ettersom Han har utvalgt oss i Ham før verdens grunnleggelse**, for at vi skulle være hellige og uten lyte framfor Ham i kjærlighet, ved at Han har forutbestemt oss til å bli adoptert som barn hos seg selv ved Jesus Kristus, etter sin viljes velbehag, til lovprisning for sin nådes herlighet, ved den har Han gjort så vi har blitt mottatt i Den Elskede.

Den største åndelige velsignelsen vi kan motta i Kristus, er å vite at vi er elsket av Faderen. Ved tro, ser vi Faderen legge sin arm rundt sin Sønn i faderlig fryd og kysse Ham med faderlig hengivenhet og si til Ham: "Du er Min Sønn, og Jeg gleder Meg over Deg!"

Johannes 1:18 Ingen har noen gang sett Gud. **Den enbårne Sønn, som er i Faderens barm**, Han har kunngjort Ham.

Hva annet kunne Guds Sønn oppleve enn fullstendig og fullkommen hvile i den velsignelsen som ble talt over Ham. Finnes det noe annet du kan ønske deg enn å være i Faderens favn og vite – vite med absolutt sikkerhet – at du er elsket og Han gleder seg over deg?

Dette er det fullførte verket som evangeliet bringer oss til.

Hebreerbrevet 4:2-4 For evangeliet ble forkynt for oss så vel som for dem [oldtidens Israel]... For vi som har trodd, går inn til hvilen, ... gjerningene var fullført fra verdens grunnleggelse av. **For Han talte på et bestemt sted om den syvende dagen på denne måten: "Og Gud hvilte fra alle sine gjerninger den syvende dagen".**

Skapelsesverket og forløsningsverket er det samme. Begge bringer deg inn i Faderens armer, slik at du kan bli omfavnet av Ham og oppleve fullstendig hvile og glede i Ham. Denne erfaringen er åpnet for hver og en av oss gjennom Herren Jesus Kristus, og når hver syvende dag kommer til oss, kan vi gå inn i den samme hvilen som Kristus opplevde fra verdens grunnleggelse av. Hver sabbat kan vi i større grad smake Faderens glede over oss gjennom Hans Sønn. Jesus tok del i vår menneskelighet, vårt

"kjøtt og blod" (Hebreerbrevet 2:14). Ordet som ble talt til Jesus ved Jordanelven: "Dette er Min elskede Sønn, i Ham har Jeg Min glede", omfatter hele menneskeheten. Gud talte til Jesus som vår representant. Med alle våre synder og svakheter blir vi ikke kastet til side som verdiløse. "...Han har gjort så vi har blitt mottatt i Den Elskede" (Efeserbrevet 1:6).

Dette er velsignelsen som ligger i sabbaten. Den er en forfriskning og fornyelse av kjærlighetsbåndene mellom oss og vår Far gjennom Kristus. Hver sabbat graverer Faderens navn (karakter) dypere inn i våre sjeler ved pusten fra Hans munn. Hvor dyrebar er ikke sabbatsdagen for Guds barn! Å, om tusen tunger kunne synges min store Forlørsers lovsang. I Ham er jeg forbundet til min Fars glede; jeg er mottatt i Den Elskede.

2. Tapet av sønneforhold gjennom synd

Dette var Adams tilstand før han falt. Han levde i vissheten om Faderens kjærlighet gjennom Guds Sønn ... inntil ødeleggeren kom mellom dem. Satan nektet å underkaste seg Guds Sønn, og på den måten stilte han seg utenfor Faderens velbehag. Faderens Ånd strømmet bare gjennom Hans Sønn. Hvis vi ønsker Faderens velsignelse og fryd, må vi drikke av kilden som finnes i Kristus Jesus. Da Satan vendte seg bort fra Kristus, vendte han seg også bort fra sin egen identitet som Guds sønn. For å være en sønn må vi se Sønnen, for ved å se Ham blir vi forvandlet. Satan forkastet sitt sønneforhold til Gud og begynte å slette Faderens segl fra sitt sinn, og erstattet det med et mysterium som gjorde det mulig for ham å tilbe seg selv.

Jesaja 14:12-14 Å, hvor du er falt ned fra himmelen, O Lucifer, du morgensønn! Å, hvor du er hogd ned til jorden, du som svekket nasjonene! For du har sagt i ditt hjerte: "Jeg vil stige opp til himmelen, jeg vil opphøye min trone over Guds stjerner; jeg vil også sitte på forsamlingens fjell, på de sidene som vender mot nord. Jeg vil stige opp over skyenes høyder, jeg vil bli lik Den Høyeste."

Hvis Lucifer hadde fortsatt å underkaste seg Guds Sønn, kunne han ha

fortsatt å drikke av Faderens herligheter gjennom Kristus; han kunne ha forblitt en sønn gjennom Sønnens Ånd. Dessverre avviste han dette, og da han trådte ut av sin posisjon, falt han ned i verdiløshetens mørke. Esekiel 28:12-15 beskriver Lucifers fall på en symbolsk måte. Han var "full av visdom og fullkommen i skjønnhet". Han var "i Eden, Guds hage" – i en tilstand av fullkommenhet. Han var dekket av "alle slags kostbare steiner" som representerte Faderens dyrebare karakter av rettferdighet. Hans melodiose stemme og hans lovprisningsinstrumenter ga gjenklang i hele universet i tilbedelse av hans Skaper. Han "vandret opp og ned i ildsteinenes midte", det vil si i full harmoni med Guds kjærlighetslov, som livets virkelighet fungerer etter (5. Mosebok 33:2). Han var fullkommen fra den dagen han ble skapt, "helt til syndeskyld ble funnet" i ham. Han gikk bort fra "ildsteinene", og fra å lovprise sin Skaper. Alle de tildekkende edelstenene som kjennetegner en Kristus-lignende karakter, la han igjen ved døren.

I hans nye tilstand, var all lykke borte. Lyset som skinte rundt ham og hans sympatisører, var nå dystert og fortvilet. Hans egoistiske streben etter å heve seg over den Høyeste, falt ned på hans eget hode. Selvskyld og fordømmelse hvilte over ham og forårsaket ham mye sorg.

Jesaja 57:20-21 Men de onde er som det opprørte havet, når det ikke kan hvile, og bølgene kaster opp gjørme og skitt. Det er ingen fred, sier min Gud, for de onde.

Satans tungsinn og fortvilelse gikk i arv til Adam og Eva da de spiste av frukten som de var blitt befalt om ikke å spise av. Denne dysterheten og verdiløsheten kom direkte fra tapet av identitet. Den gikk tapt fordi vi vendte oss bort fra Faderens glede som hviler i Hans Sønn. Det var sorgen over en selvpålagt foreldreløs tilstand. Det samme tapet og den samme sorgen eksisterer i dag:

1 Johannes 2:23 Hver den som fornektet Sønnen, har heller ikke Faderen.

Det er ikke vanskelig å forstå at når en person føler seg lite eller ikke noe verdt, vil det manifestere seg i selvdestruktiv verdiløshet. Synd er manifestasjonen av troen på at Den som har gitt oss livet, ikke verdsetter

oss. Slangen insinuerte dette i hagen.

1 Mosebok 3:5 For Gud vet at den dagen dere spiser av det, da skal deres øyne åpnes, og dere skal bli som guder og kjenne godt og ondt.

Satan antydte at Gud skjulte noe for Adam og Eva som ville vise seg å være til velsignelse for dem. En slik tro førte til tanken om at Gud ikke virkelig elsket dem. Tanken på at Gud ikke virkelig elsker oss, fører til synd, "og når synden er fullbyrdet, føder den død" (Jakob 1:15).

Kuren mot synd er derfor åpenbaringen av Guds kjærlighet til oss som vår henrykte Far. Det stedet hvor denne kjærligheten manifesteres fullt ut, er i den gleden som Gud uttrykte for sin Sønn på den første sabbaten i Eden. Sabbaten er derfor det middelet hvorigjennom Faderens frydefulle Ånd gjenoppretter Hans virkelig kjærlige omsorg for oss i vårt sinn. Det er på denne dagen vi blir pustet på gjennom Kristus, og vårt sinn blir helliget i forståelsen av Faderens kjærlighet til oss.

Vi kan bare motta Faderens fullstendige velsignelse gjennom Kristus. Ettersom Kristi herredømme finnes i sabbaten (Mark 2:28), kan vi derfor bare motta Faderens fullstendige velsignelse gjennom sabbaten. Det er derfor sabbaten er vår Guds helliggjørende tegn eller mirakel.

Esekiel 20:12 Dessuten gav Jeg dem også Mine sabbater, for å være et tegn [Strongs H226: mirakel] mellom Meg og dem, for at de skulle kjenne at Jeg er Herren som helliger dem.

Spørsmålet om vårt sønne- og datterforhold til Gud er nøkkelen til krigen mellom Kristus og Satan. Satan åpenbarte dette da han sa til Kristus:

Matteus 4:3 ... **Hvis du er Guds Sønn**, så befal at disse steinene blir til brød.

Satan stilte spørsmål ved Kristus sitt Sønneforhold og hvordan det var definert. 40 dager tidligere, ved Jordanelven, hadde Faderen sagt til Kristus at Han var Hans Sønn. Ville Kristus tro på Faderens ord eller prøve å *bevise* det med sin egen kraft? Kristus hvilte i sin Fars ord ved tro, og stolte på at Gud virkelig var Hans Far (Matteus 4:4). Å forsøke å bevise at

Han var en Sønn, ville ha betydd at Han ikke aksepterte det i tro på Guds ord. For mer om dette emnet, se boken *Identitetskriger* på fatheroflove-norway.com

På samme måte som Guds Sønn mottok sin Fars velsignelse på skapelsens første sabbat, blir også vi fullstendig gjenopprettet og beseget i vårt sønne-/datterforhold til Gud gjennom sabbaten.

3. Ingen sabbat uten offer

Ville det ikke ha vært en enkel sak for Adam og hans barn å komme til sabbaten hver uke for å motta Faderens velsignelse, og starte gjenopprettelsesprosessen av Faderens glede over sine barn? Dette var ikke mulig, for da Satan vendte seg bort fra sitt sønneforhold til Gud, forkastet han sønneforholdets Ånd som finnes i Kristus. Faktisk, hadde Satan helt fra begynnelsen ønsket å drepe Guds Sønn:

Johannes 8:44 Dere er av deres far djevelen, og dere vil følge deres fars lyster. Han var en morder fra begynnelsen og står ikke i sannheten, fordi det ikke er sannhet i ham. Når han taler løgn, taler han av sitt eget forråd, for han er en løgner og løgnens far.

Da Adam underkastet seg Satan, ble han overmannet av en foreldreløs ånd som hatet Kristus, og ønsket å bli anerkjent som en likemann, i stedet for å være en sønn. Som Satan sa i begynnelsen:

Jesaja 14:14 Jeg vil stige opp over skyenes høyder, jeg vil bli lik Den Høyeste.

Det er umulig å ta imot Faderens glede hvis vi nekter å akseptere at våre hjerter naturlig er i krig med Guds Sønn. Gud elsker oss, men vi kan ikke ta imot Hans kjærlighet med mindre vi vender tilbake til sønneforholdet. Så for å komme inn i sabbatshvilen, må vi erkjenne at vi av natur avviser Guds Sønn på grunn av vår foreldreløse tankegang. Ethvert ønske om å være først, ethvert forsøk på å bevise at vi er bedre enn andre, ethvert forsøk på å utvise personlig makt som en grunn til at vi bør verdsettes, er alltid et forsøk på å ødelegge Guds Sønn.

Jeremia 9:23-24 Så sier Herren: La ikke den vise mannen rose seg av sin visdom, la heller ikke den mektige mannen rose seg av sin makt, la ikke den rike mannen rose seg av sin rikdom. Men la den som roser seg, rose seg av dette, at han forstår og kjenner Meg, at Jeg er Herren, som utøver kjærlig godhet, dom og rettferdighet på jorden. For Jeg har behag i dette, sier Herren.

Å rose oss av vår egen visdom, makt eller rikdom er ikke å rose oss av å kjenne Faderen. Det er ikke å erkjenne at alle ting kommer fra Ham. Guds Sønn er hele tiden på et sted der Han erkjenner at alt Han har, kommer fra sin Far.

Johannes 5:19 Da svarte Jesus og sa til dem: "Sannelig, sannelig, Jeg sier dere: Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv, men det Han ser Faderen gjøre; for det Han gjør, gjør Sønnen likedan."

Johannes 3:34-35(ISV) For Han som Gud har sendt, taler Guds ord, for **Gud gir Ham ikke Ånden i begrenset mål**. Faderen elsker Sønnen, og har lagt alt i Hans hender.

Det er derfor umulig å motta Faderens glede over oss når vi ikke kommer til Ham i Hans Sønnens Ånd. Den eneste måten å gjøre dette på, er å erkjenne at vi av natur har kjempet mot Guds Sønn, og at våre holdninger og vår atferd har vært slik at vi ville drepe Guds Sønn hvis vi fikk sjansen til det.

Måten vi gjør denne erkjennelsen på, er å bekjenne Kristi død for oss. Når vi aksepterer at Han ble såret på grunn av våre overtredelser, og ble knust på grunn av vår syndeskyld (Jesaja 53:5), åpnes døren inn til Faderens hellighet, slik at vi kan motta Hans velsignelse. Ethvert egoistisk begjær sårer og piner Guds Sønn. Vi våger ikke simpelthen å akseptere at Jesus led for oss 2000 år siden, men "i dag, hvis dere vil høre Hans røst, forherd da ikke deres hjerter" (Hebreerbrevet 4:7). *I dag* er Han såret, *i dag* lider Han under vår egoisme, *i dag* er Han foraktet og forkastet av mennesker (Jesaja 53:3). Når våre øyne åpnes til denne virkeligheten, da, og bare da, kan vi komme inn i den sanne sabbatsopplevelsen.

Poenget her er at **det er umulig å komme inn i sabbatshvilen når vi ikke**

tar imot Kristi offer for vår sjel. Hans død viser oss vår natur i ralsjon til Ham og gir oss valget om å omvende oss fra den. Ingen kan få hvile i Kristus mens han samtidig korsfester Ham og stiller Ham åpenlyst til skamme (Hebreerbrevet 6:6). Derfor kan vi ikke tre framfor Herren tomhendt (2. Mosebok 23:15). Vi må komme med et offer. Vårt offer er ikke et blodig dyr, men et sønderknust hjerte og en sønderbrutt ånd (Salmene 51:16,17) i erkjennelsen av vår naturlige egoisme og dermed vår falne naturs hat mot Kristus. Offer og sabbat henger alltid sammen. Det ene gir inngang til det andre. Disse sannhetene må bli forstått for at vi skal kunne gjenvinne vår identitet som Guds sønner og døtre. Før vi aksepterer at vi i vår syndige tilstand trækker Guds Sønn under foten, kan vi aldri komme inn i et sant sønneforhold til Gud. Før vi erkjenner Sønnens lidelser på grunn av oss, kan vi ikke bli sønner, men vi forblir foreldreløse barn uten mål og mening som ikke kan slutte å synde, for synden er beviset på at vi har mistet vårt sønne- eller datterforhold; den er beviset på at vi ikke har funnet hvile i Faderens sanne kjærlighet.

Med disse tankene i bakhodet, ser vi at sabbaten blir et håpets fyrttårn som en kur mot synd. Når vi ser den sønderknuste Frelseren på korset, ser vi hva våre onde lyster har gjort med Ham, og deretter vender vi oss til Gud i anger og mottar Kristi velsignelse, og vi smaker den søte gleden som Gud har over sin Sønn. Vi blir akseptert i Den Elskede, og alle de åndelige velsignelsene som Kristus besitter, blir våre ved tro. I dette sønneforholdet til Gud, slutter vi å synde, fordi vi slutter å tvile på Hans kjærlighet, og vi hviler i fullkommen glede, i visshet om at Faderen alltid vil elske og verne om oss og bare gjøre det som er best for oss.

For en dyrebar tanke! Hvilken sublim trøst vi har i Kristus og Hans sabbat! På sabbaten ser vi hvordan Kristi Ånd strømmer ut fra Guds trone og bærer med seg Faderens glede, og søker inn i alle hjerter som er åpne for å anerkjenne Ham. De som tar imot Kristi offer og deretter omfavner Hans bud, knytter seg til sabbaten, og ved tro kommer inn i hele fylde av et sønne- eller datterforhold til Gud. Hver sabbatsdag forbinder oss med Faderens glede over sin Sønn. Armen som er lagt rundt Ham, blir arvet av oss. Gleden og fryden over Sønnen, blir opplevd av oss hver eneste sabbat.

Vi finner at korset i hjertet av evangeliet, og sabbaten i hjertet av loven, kysser hverandre og frigjør Faderens fryd for oss, slik at vi kan utbryte:

1. Johannes 3:1-2 Se hvilken kjærlighet Faderen har gitt oss, at vi skulle bli kalt Guds sønner ... Elskede, nå er vi Guds sønner; og det er ennå ikke kommet til syne hva vi skal bli, men vi vet at når Han kommer til syne, skal vi bli lik Ham, for vi skal se Ham som Han er.

Romerne 8:16 Ånden selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn.

Evangeliet er en åpenbaring av hvordan og når Faderen kommer til oss og forteller oss hvor dyrebare vi er for Ham, og hvor høyt Han elsker oss.

4. Evangeliet i loven

Fra begynnelsen av åpenbarte Herren for patriarkene tider med forfriskninger fra Herren, da Faderens velbehag ville bli åpenbart i Kristus. Når patriarkene i tro ofret et lam på det fastsatte tidspunktet, fikk de kontakt med Kristi Ånd, som hadde Faderens velbehag i seg, og under Åndens ledelse, ble de bekreftet i sitt sønneforhold til Gud.

Romerbrevet 8:14 For så mange som ledes av Guds Ånd, de er Guds sønner.

Johannes 1:12 Men så mange som tok imot Ham, dem gav Han makt til å bli Guds sønner, nemlig de som tror på Hans navn.

Satan gikk raskt i gang med å forvrengte tider og ofre som Gud hadde fastsatt med tanke på å velsigne sine barn. Etter at Israel kom ut av Egypt, ga Kristus Moses en fullstendig forklaring på evangeliet gjennom Herrens bud, vedtekter og rettsregler, som hadde gått tapt i Egypt. Skriften sier om Abraham:

1. Mosebok 26:5 ...Abraham adlød Min røst og holdt Mitt påbud, Mine bud, Mine vedtekter og Mine lover.

Abraham vandret i harmoni med Guds "bud, vedtekter og lover", fordi Gud hadde forkynt det evige evangeliet om rettferdighet ved tro for

Abraham (Galaterbrevet 3:7-9).

Etter å ha betraktet Guds lov i 40 dager og 40 netter, kom Moses ned fra fjellet med ansiktet glødende av det strålende evangeliet i loven (2. Mosebok 34:29-35). Lyset som skinte på Moses' ansikt var ikke et symbolsk lys; det var ekte lys, som fikk Israels barn til å be Moses om å dekke til ansiktet. Lyset hadde kommet av at han i tro hadde sett Golgata og sett hvordan Faderen knytter sine barn til seg selv gjennom sabbaten og korset.

Før Moses knuste det første settet med De ti bud, knyttet Gud sabbaten til skapelsen:

2. Mosebok 20:11 **For på seks dager dannet Herren himmelen og jorden, havet og alt som er i dem**, og Han hvilte på den sjuende dagen. Derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den.

Senere, etter at et nytt sett med De ti bud ble gitt, knytter Gud sabbaten også til befrielse fra trelldom:

5. Mosebok 5:15 Og husk at du var en tjener i Egypts land, og at **Herren din Gud førte deg ut derfra med en mektig hånd og en utstrakt arm**; derfor har Herren din Gud befalt deg å holde sabbatsdagen.

I disse to skriftstedene ser vi at sabbaten er en kanal som leder oss til kilden til vår eksistens og kilden til vår forløsning. Sabbaten er like mye en del av evangeliet i dag som den var i begynnelsen.

Hebreerbrevet 4:10-11 For den som er kommet inn til Hans [Guds] hvile, har også selv opphørt fra sine egne gjerninger, slik Gud hvilte fra sine. La oss derfor streve etter å komme inn til den hvilen, så ikke noen faller i det samme eksempel på vantro.

Moses ble gitt de spesifikke tidspunktene da det skulle ofres et offer for nasjonen. Ofrene og tidspunktet for dem var av stor betydning. Tidspunktet for når offeret ble båret frem, var en kanal for utøringen av Faderens velsignelse, på samme måte som da Han utøste sin velsignelse over sin Sønn på den første sabbaten.

La oss se nærmere på når ofringene skulle utføres i henhold til loven.

1. Krønikebok 23:30-31 for at de hver **morgen** skulle stå og takke og lovprise Herren, og likeledes om **kvelden**; og hver gang det ble båret fram brennoffer til Herren på **sabbatene**, på **nymånedagene** og på de **fastsatte høytidene**, etter tallet som var fastsatt i den ordningen som var blitt befalt dem, dette skulle de gjøre regelmessig framfor Herren.

2. Krønikebok 8:12-13 Så ofret Salomo brennoffer til Herren på Herrens alter, som han hadde bygget foran forhallen, **etter det antallet som gjaldt for hver dag**, ofret han etter Moses' befaling for **sabbatene**, **nymånedagene** og de **fastsatte høytidene** tre ganger i året – de **usyrede brøds høytid**, **ukefesten** og **løvhyttfesten**.

Loven åpenbarer at ofringer skjedde hver:

1. Morgen
2. Kveld
3. Sabbat
4. Nymånedag
5. Påske/Usyrede brøds høytid
6. Ukefest
7. Løvhyttfest

Vi finner en vakker forbindelse mellom ofringene og sabbaten i bruken av tallet syv. I tabellen nedenfor, vil vi legge til noen ekstra syvtall som er nevnt i loven, helt frem til slutten av den årlige syklusen.

Tidspunktene for disse ofringene er ikke tilfeldige, men er nøye knyttet til tallet syv for å åpenbare sabbat-syv-prinsippet som er knyttet til alle de store tidsinndelingene. Dette prinsippet finnes i hver dag, uke, måned og år. Den syvende dagen er den dagen da Faderen velsignet sin Sønn etter at de seks dagene med arbeid var fullført. Når arbeidet er fullført gjennom en periode på seks enheter, gir den syvende enheten tid til ettertanke, til å smake på Faderens glede, og til å fornye vår følelse av identitet som Guds barn.

For di sabbaten er Guds tegn på vår skapelse og forløsning, krever Gud at Hans folk teller med syv, så vi ikke skal glemme vår Skaper og Forløser, som skapte jorden på seks dager og hvilte på den syvende.

Tidsramme	Hendelse	Seksere, Syvere og Hvile	Referanse
7ende time	Daglig slakteroffer	6 timer mellom morgen- og kveldsofferet. 6 timer Kristus strevde på korset, deretter hvilte.	Mar 15:25; 15:34; Apg 3:1; Sal 141:2; 4Mos 28:8
7ende dag	Sabbat	6 dager med arbeid, deretter hvile	2Mos 20:8-10
7 dager	Usyrde brøds høytid	7 dager av usyrning	3Mos 23:6
7 uker + 1 dag	Pinse	Telle 7 uker til Pinsen, deretter hvile	3Mos 23:15
7ende måned, telle 7 måner	Trompet, Forsoning, Løvhyttefest (7+1 dager)	Telle 6 måneder, deretter 3 høytider i den 7ende måneden	3Mos 23:24-39; Jes 66:23; 2Kong 4:23; Esek 46,1
7ende år	Jord-sabbat	Telle 6 år, deretter hvileår på det 7ende året	3Mos 25:3
7x7 år + 1	Jubelår	Tell 7x7 år til Jubelåret, deretter hvile	3Mos 25:8-10
7ende x 1000 år	Årtusen	Telle 6 ganger 1000 år, deretter hvile	Åpb 20:6

Er det mulig at vår Far, i hver eneste tidsdeling, ønsker å skrive inn sin store kjærlighet til sin Sønn og til oss gjennom Ham? Menneskekroppen har 30 billioner celler som utfører ca. 10 000 kjemiske funksjoner. Hver

celle har en billion data-bits (som tilsvarer hver bokstav i ti millioner bøker). Hver celle blir også utskiftet hvert **syvende år**.

"Alle fugleegg klekkes i løpet av et perfekt multiplum av **syv dager** etter at de er lagt. Høner klekker på **21** dager, ender på **28** dager, moskusender på **35** dager, keiserpingviner på **49** dager, emuer på **56** dager, kongeørn og keiserørn på **35** dager, store ugler på **28** dager, kasuarer på **42** dager; **ALLE MULTIPLER AV SYV**. Hos mennesker, er menstruasjonssyklusen nøyaktig **28** dager (det samme er månens syklus). Hvert stadium i embryoutviklingen skjer i perioder på **28** dager. Det går med 10 perioder på 28 dager, som får et normalt svangerskap til å bli 280 dager (merk at dette tilsvarer 40 uker; tallet 40 er ANTALLET UKER FOR MENNESKELIG SVANGERSSKAP, og brukes om og om igjen i Bibelen). Drekthetstiden for pattedyr er som følger: Mus **21** dager, katt **56** dager, hare **28** dager, hund **63** dager, løve **98** dager, sau **147** dager. **ALLE ER MULTIPLER AV SYV**. De første benmargscellene dukker opp omtrent på dag **49**. Denne dagen har fått en spesiell betydning. Dag 49 er valgt til å være den siste dagen i den vitenskapelig registrerte dag-til-dag-dagboken over embryoutviklingen. På denne dagen, er embryoet **SYV** uker gammelt, og regnes i hovedsak som FERDIG. Feber og periodiske anfall av gikt, feberkramper og lignende plager har en driftsperiode på **7**, **14** eller **21** dager, som kalles kritiske dager. Vi blir fortalt at pulsen slår langsommere hver **SYVENDE** dag, som om det var i samsvar med den **SYVENDE** hviledagen som ble proklamert i skapelsesuken i 1. Mosebok. Gjennomsnittspulsen er **70** slag i minuttet. "Og Gud formet mennesket av jordens støv" (1. Mosebok 2:7); vitenskapen bekrefter at menneskekroppen består av de samme **14** grunnstoffene (2 x 7) som finnes i en gjennomsnittlig håndfull med støv. Hvis du sender sollys gjennom et prisme, får du **SYV** farger; tre primærfarger og fire sekundærfarger. Det periodiske systemet for de kjente grunnstoffene har **SYV** nivåer av periodisitet. Bare ut fra disse eksemplene, kan vi se at Gud har bestemt at naturen skal ha et mønster av **SYVERE**. Alle ting i naturen, det være seg materie, energi, tid eller rom, er DESIGNET og bestemt av Herren Gud. Derfor, kan du være trygg på at vår hellige Bibel er den sanne vitenskapens ufeilbarlige Hovedlæreboken." (*TheHiddenLighthouse.blogspot.com*)

Vi ser at tallet syv er intimt integrert i dannelsen av livsformer, i håndteringen av sykdom i noen tilfeller, og i mange andre ting i naturen. Det gir da mening at tallet syv er nært knyttet til Guds timing for tilbedelse.

5. Som en kilde som renner

Det finnes en vakker illustrasjon i 2. Mosebok som gir oss en dypere forståelse av hva som skjer ved tiden for ofring.

2. Mosebok 17:3-6 Og folket tørstet etter vann der; og folket murret mot Moses og sa: "Hvorfor har du ført oss opp fra Egypt? For å la oss og våre barn og vår buskap dø av tørst?" Og Moses ropte til Herren og sa: "Hva skal jeg gjøre med dette folket? Det er ikke lenge før de steiner meg!" Og Herren sa til Moses: "Gå fram foran folket og ta med deg noen av Israels eldste. Ta også med deg staven i din hånd, den som du brukte da du slo på elven, og gå. Se, Jeg vil stå foran deg der på klippen i Horeb; **og du skal slå på klippen, og det skal komme vann ut fra den**, så folket kan få drikke." Og Moses gjorde dette for øynene på Israels eldste.

Klippen som Moses slo på, var et symbol på Kristus, som ble slaktet for oss.

1. Korinterbrev 10:4 Og alle drakk den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige Klippen som fulgte dem, og **den Klippen var Kristus**.

Matteus 26:31 Da sa Jesus til dem: "I denne natt kommer dere alle til å ta anstøt av Meg, for det står skrevet: '**Jeg vil slå Hyrden**, og saueflokken skal bli spredt.'"

Gjennom symbolikken til den slåtte klippen, ser vi den livgivende strømmen som flyter frem i det øyeblikket den blir slått. Vi har også et annet symbol på dette i selve Kristi død på korset.

Johannes 19:34 Men en av soldatene stakk Ham i siden med et spyd, og straks kom det ut blod og vann.

Symbolikken med det slaktede lammet, kombinert med den slåtte klippen, gjør det mulig for forløsningens livgivende strømmer å strømme ut i løpet av alle disse syvene. Hvis vi erkjenner Kristi offer om morgenen når vi står opp, åpner den levende strømmen seg for oss, og vi blir pustet på med Faderens velbehag gjennom Kristus. Jesus ble korsfestet ved "den tredje time" (Markus 15:25). Etter en periode på seks timer (den niende time), minnes kveldsofferet. Dette er nøyaktig den timen da Jesus "ropte med høy røst" og døde (Markus 15:33-37). Apostlene markerte den niende timen som en tid for bønn.

Apostlenes gjerninger 3:1 Peter og Johannes gikk sammen opp til templet ved bønnens time, det vil si **den niende timen**.

For dem som erkjenner Kristi offer og stopper opp for å minnes, åpner kilden seg for oss, og vi kan svømme i strømmen av Faderens kjærlighet til oss.

Det samme skjer på hver sabbat, på hver nymånedag, og deretter på hver av de fastsatte høytidene da lammet skulle slaktes. På hver eneste av disse avtalene, sender Faderen ut sin glede til oss gjennom sin Sønn. Når vi erkjenner Sønnen, kommer strømmene inn i våre hjerter, og vi blir helliggjort i prosessen; i vårt hvilende sønneforhold slutter vi å synde, og gir ikke lenger uttrykk for vår tidligere selvpålagte foreldreløse verdiløshet.

Hvis offersystemet var utformet for å peke på én hendelse i løpet av seks tusen år, hadde det ikke kommet bedre til uttrykk i ofringen av ett lam i året eller ett lam hvert syvende år? For antyder ikke ofringen hver dag, hver uke, hver måned og hvert år at kjærlighetens strømmer flyter frem på de tidspunktene da disse ofringene ble båret frem? Hvis det ikke kom noen livgivende strømmer på disse tidspunktene, ville slaktingen av tusenvis av dyr ikke ha vært til noen nytte for dem som ofret. De tjente bare til å holde liv i læren om den fremtidige Messias. Det ville være umulig for Moses å få lyset som strømmet fra Golgata til å skinne på sitt ansikt hvis han ikke levde i den dyrebare strømmen av Faderens velbehag gjennom ofringen av Guds Sønn, som var "Lammet som ble slaktet fra verdens grunnleggelse av" (Åpenbaringen 13:8).

Når vi ser sabbaten som den tiden da Faderen uttrykker sin glede over sin Sønn på en fullstendig måte, er det da virkelig så vanskelig å se at Faderen ønsker å sende dette budskapet inn i alle aspekter av tiden? Hver dag, hver uke, hver måned, hvert år, hvert syvende år, og hvert syv ganger syvende pluss ett år, kaller Faderen på sine barn. Den levende strømmen av Faderens kjærlighet utøses over oss i større mål på de fastsatte tidene. For en dyrebare tanke! Det gjør sabbaten så søt og skaper en følelse av forventning. Bare tenk på det. Når du våkner om morgenen og kommer til morgenandakten, kan du da åpne ditt hjerte for din Far i en større erkjennelse av at Hans Ånd på det tidspunktet virkelig utøses over deg og forteller deg: "Du er Mitt elskede barn, i deg har Jeg Min glede"? Det samme skjer hver kveld og hver sabbat, og slik fortsetter det i det uendelige. Er dette noe du ønsker? Ta opp din seng og vandre i disse kjærlighetens vedtekter!

6. Forfriskningens årstider

Det er mange som vil si: "Jeg trenger ikke å vente på noe spesielt tidspunkt for å vite at jeg er et Guds barn gjennom Jesus Kristus. Jeg vet dette hvert sekund av hver dag." Ville du si noe lignende til din kone eller dine barn? "Vi trenger ingen spesielle anledninger for å huske hvor spesiell vår familie er. Vi vet at vi elsker hverandre, og vi kan fortelle hverandre det når som helst. Det er ikke behov for merkedager eller andre spesielle begivenheter i livene våre." Sier en kone til sin mann: "Du vet at jeg elsker deg, og derfor trenger vi ingen spesielle intime stunder for å feire forholdet vårt." Det er en selvnlysende sannhet at vi har årstider for alle ting i livet. Vi spiser til faste tider i stedet for å spise hele dagen. Vi har faste tider for arbeid, lek og søvn. Vi har også faste tider for tilbedelse, da vi slutter med andre aktiviteter for å fokusere på det vi holder på med. Dette er et bibelsk prinsipp som er tydelig åpenbart.

Forkynneren 3:1 Alt har sin tid, det er en tid for alt som skjer under himmelen:

Bibelen forteller oss at når vi lytter til Guds befalinger, så er vår rettferdighet fra Ham som havets bølger.

Jesaja 48:18 Å, om du hadde lyttet til Mine befalinger! Da hadde din fred vært som en elv, og din rettferdighet som bølgene på havet.

Bølger kommer i puljer med ebbe og flo. Slik kommer vår Fars avtaler til oss gjennom vedtektene. Hver bølge beveger seg oppover stranden og trekker seg så tilbake til havet. På et mer overordnet nivå, beveger tidevannet seg oppover stranden og trekker seg deretter nedover stranden. Ved nymåne og fullmåne beveger tidevannet seg høyt opp på stranden. Alle disse naturlige underverkene lærer oss om hvordan vår Guds rettferdighet kommer til oss.

Legg merke til hva Skriften forteller oss om når forfriskningen inntreffer:

Apostlenes gjerninger 3:19 Derfor, få et nytt sinn og omvend dere, så deres synder kan bli strøket ut, når forfriskningens **tider** kommer fra Herrens nærvær.

Dette verset viser oss at det finnes *tider* med forfriskning. Ordet på gresk er i flertall og forteller oss at det er mer enn én tid med forfriskning. Utstrykigen av synd taler om forseglingen, og forseglingen er knyttet til sabbaten.

Åpenbaringen 7:2-3 Og jeg så en annen engel stige opp fra øst, og han hadde **den levende Guds segl**. Og han ropte med høy røst til de fire englene som det var gitt å skade jorden og havet, og han sa: "Ikke skad jorden eller havet eller trærne **før vi har forseglet vår Guds tjenere på deres panner.**"

Jesaja 8:16 Bind opp vitnesbyrdet, **forsegl loven** hos mine disipler.

Ordene "tegn" og "segl" kan brukes om hverandre:

Romerbrevet 4:11 Og han fikk omskjærelsens **tegn**, et **segl** på troens rettferdighet.

5. Mosebok 6:6-8 Disse ordene som Jeg befaler deg i dag, skal forbli i ditt hjerte. Du skal lære dem grundig til dine barn, og du skal tale om dem når du sitter i ditt hus, når du går på veien, når du legger deg og når du står opp. **Du skal binde dem som et tegn [segl] rundt**

hånden, og de skal være som pannebånd mellom dine øyne [panne].

Esekiel 20:12,20 Dessuten gav Jeg dem Mine sabbater, for å være et **tegn [seg]** mellom Meg og dem, så de kunne vite at Jeg er Herren, Han som helliger dem ... hold Mine sabbater hellige, og de skal være et **tegn [seg]** mellom Meg og dere, så dere kan vite at Jeg er Herren deres Gud.

Hvordan er det mulig at sabbaten kan være Guds segl med mindre vi tror at den er et Guds mirakel mellom oss og Ham? Hva er dette mirakelet? Det er Guds barns smeltede hjerte når det aksepterer Faderens ord: "Du er Min elskede sønn, i deg har Jeg Min glede." Han aksepterer denne sannheten på tross av all sin ondskap mot Gud. Han tror at han er tilgitt og hviler i Faderens armer i Kristus.

7. Forstørrelsen av velsignelsen

Ting i naturen taler til oss om Guds kjærlighet på mange måter. Havets tidevann påvirkes av solen og månen. Ved nymåne og fullmåne, er tidevannet på jorden mye høyere. Skriftene forteller oss at solen og månen ble skapt også for årstider:

1. Mosebok 1:14 Og Gud sa: La det bli lys på himmelfirmamentet for å skille dagen fra natten; og la dem være til tegn og for årstider [H4150], og for dager og år;

Ordet "årstider" på hebraisk er *moéd*.

Strongs Konkordans H4150 Fra H3259; egentlig en avtale, det vil si en fast tid eller sesong; **spesielt en festival**.

I "**Holman Christian Standard Bible**" er det oversatt slik: "De skal tjene som tegn for høytider og for dager og år." I fotnoten står det: "Eller for de fastsatte tidene."

John Gills utlegning av hele Bibelen: "Jonatans Targum [arameisk oversettelse] er: 'og la dem være til tegn og **tider for høytidene**, og

for å regne med dem tallet på dager, og hellige begynnelsen av månedene og begynnelsen av årene, og interkalering av måneder og år, solens omdreininger og nymåner og sykluser'. Jarchi [fransk rabbiner fra middelalderen, også kjent som Rashi] tolker 'årstider' slik: **de hellige høytidene**, som heretter skulle bli befalt Israels barn; men disse bruksrådene var ikke for et bestemt folk og for en bestemt tid, men for hele menneskeheten, så lenge verden skulle **bestå**."

Adam Clarkes kommentar til Bibelen: "[Årstider, Moédim] – For fastsettelsen av tidspunktene for når **de hellige høytidene** skulle holdes. I denne betydningen, forekommer ordet ofte; og det var riktig at **Gud, allerede ved åpningen av sin åpenbaring, skulle informere mennesket om at det var visse høytider som årlig skulle feires til Hans ære**. Noen mener at vi bør forstå det opprinnelige ordet som å betegne måneder, og vi vet at månen i hovedsak tjener dette formålet gjennom alle omdreininger av tid."

Solen og månen skal altså brukes til å fastsette avtaler, og spesielt høytider eller fester. Disse høytidene er en del av Guds plan, allerede før synden reiste sitt stygge hode på denne jorden. Det som er veldig interessant, er beskrivelsen av kvinnen i Åpenbaringen 12:

Åpenbaringen 12:1 Nå kom det til syne et stort tegn i himmelen: En kvinne som var kledd i **solen**, med **månen** under sine føtter, og på sitt hode hadde hun en krone av tolv stjerner.

Denne "kvinnen", profetisk, representerer Guds kirke – Hans trofaste folk. Gud har sagt: "Jeg har sammenlignet Sions datter med en vakker og fintfølende kvinne" (Jeremia 6:2), og så sier Han: "... Sion, du er Mitt folk" (Jesaja 51:16). Paulus skrev: "Jeg har trolovet dere [kirken] med én ektemann, slik at jeg kan stille dere fram for Kristus som en ren jomfru" (2. Korinterbrev 11:2).

I Åpenbaringsboken, er Guds kirke kledd i sin Guds timing. Solen, månen og stjernene er gitt for å bestemme årstidene med forfriskning fra Herrens nærvær. Paulus taler delvis om dette da han sa til tessalonikerne:

1. Tessalonikerbrev 5:1 Men om de tider og de årstider, brødre,

trenger jeg ikke å skrive til dere.

Det greske ordet for *årstider* som brukes her, er nøyaktig det samme ordet som brukes i Det gamle testamente for årstider i 1. Mosebok 1:14. Dette ordet er *moéd* på hebraisk.

Guds kirke, slik den åpenbares i Åpenbaringen 12, er altså kledd i lyset av Guds kjærlighet. Denne kjærligheten åpenbares i perider med forfriskning, som er knyttet til syvtallet i samsvar med sabbats-syv-prinsippet. Sabbaten er den tiden da Faderen åpenbarte sin høyeste glede i sin Sønn. Vi ser at apostelen Johannes har på seg dette plagget når han sier:

1. Johannes 3:1 Se hvilken kjærlighet Faderen har gitt oss, at vi skulle bli kalt Guds sønner!

Det var dette plagget Kristus hadde på seg da Han konfronterte Satan i ødemarken. Han klamret seg til denne forsikringen ved sin dåp.

Matteus 3:17 Og se, en røst fra himmelen lød: "Dette er Min elskede Sønn, i Ham har Jeg Min glede." (*Tyndale*)

Guds kirke seirer ved Lammets blod (offer) og ved sitt vitnesbyrds ord, og deres vitnesbyrd er at de virkelig er Guds barn, elsket av Faderen. Dette vitnesbyrdet kommer til dem spesielt i sabbat-syv-prinsippet.

Hvis vi går tilbake til solen og månen i relasjon til tidevannet, legger vi merke til at den ukentlige sabbaten overholdes ved å telle solens syvende bevegelse i forhold til jorden. De årlige høytidene finner alle sted i de første syv månedene av det hebraiske året, og krever en telling av syv sykluser av månen i forhold til jorden. Hvis solen og månen har en effekt på tidevannet i havet, kan det også være slik at når ukens sabbat faller oppå en årlig sabbat (som under Påsken eller Løvhyttefesten), at det kan gi et høyere tidevann av åndelig velsignelse?

Johannes 19:31 Siden det var forbredelsesdagen, og for at de døde kroppene ikke skulle bli hengende på korset på sabbaten (**for denne sabbaten var en høy dag**), ba jødene Pilatus om at beina måtte bli brutt på dem, og at de måtte bli tatt bort.

Kristus ble korsfestet på en fredag under Påsketiden. På samme måte som Han fullførte sitt skaperverk på ukens sjettede dag og hvilte på den syvende (1. Mosebok 2:1-3), ropte Kristus "Det er fullbrakt" på ukens sjettede dag og hvilte på den syvende (Johannes 19:30; Lukas 23:54-56). Dagen etter Kristi død var den syvendedags-sabbaten, og siden denne sabbaten var under de Usyrede brøds høytid, kalte Johannes den for en høy sabbat. Dette var en ukentlig sabbat som falt på en årlig festdag. Det greske ordet kan også oversettes med *stor* eller *høy*. Er det mulig at når en sabbat og en høytid er sammenfallende, så taler vår Fars stemme høyere til oss og når dypere inn i våre hjerter når vi svarer på Hans kall? Som havets høyere tidevann, er det mulig at det finnes et høyere tidevann av Ånden som taler inn i våre sjeler på disse tidspunktene?

Ved å lese 4. Mosebok, kapitlene 28 og 29, vil du se at på den ukentlige sabbaten fordobles mengden av dyreoffer, mel og olje i forhold til de daglige ofringene. Deretter fortsetter de å fordobles ved hver nymåne og de årlige sabbatene. Mel og olje utgjør brødet som representerer vår Messias (Johannes 6:48-51). Betydningen er tydelig – på hver sabbat (så vel som på alle Hans fastsatte tider) mottar vi en dobbel porsjon av Hans Hellige Ånds velsignelse – selve Jesu nærvær (Galaterbrevet 4:6-7).

Kvinnen står på månen i Åpenbaringen 12. Og i Salmenes bok står det:

Salmene 104:19 **Han utnevnte månen til å angi årstider [moédim];**
solen kjenner sin nedgang.

Herren har fastsatt månen til årstider eller *moédim*. Når vi lytter etter vår Fars stemme i henhold til Hans avtaler, da blir Hans stemme oppfattet høyere for oss, og den sier: "Du er Mitt elskede barn, i deg har Jeg Min glede."

Dette er i fullstendig harmoni med forholdet mellom Faderen og Sønnen. På samme måte som Guds Sønn er Faderens herlighets glans, blir Faderens kjærlighet til oss gjennom Kristus, Hans Sønn, i den ukentlige avtalen også gjort lysere gjennom de årlige avtalene. For mer om dette prinsippet, se boken *Divine Pattern of Life*, tilgjengelig på fatheroflove.info.

Hvis apostelen Johannes kalte kombinasjonen av de Usyrede brøds første dag og den ukentlige sabbaten for en høy dag, hva kan da være høy med den, bortsett fra det som sabbaten opprinnelig var ment å være – en velsignelse fra vår Far i større mål! Smak for deg selv og se.

Åpenbaringen 14:1 Og jeg så, og se, et Lam stod på **Sion-fjellet**, og med Ham et hundre og førti og fire tusen som **hadde Hans Fars navn skrevet i sine panner**.

Når vi blir forseglet med Hans Ånd, blir vi forseglet med Hans navn – Hans karakter; den samme uselviske karakteren som sabbaten er et tegn på. Guds navn (karakter) vil bli fullstendig reproduisert i Hans folk som et endelig vitnesbyrd mot Satans løgner. Gud vil fullføre sitt store verk av "å bringe enhver tanke i fangenskap under lydigheten mot Kristus" (2. Korinterbrev 10:5), og vi vil fullt ut komme inn i Guds hvile.

Åpenbaringen 19:7 La oss være glade og fryde oss og gi Ham ære, for Lammets [Jesu] bryllup er kommet, og Hans hustru [Hans kirke] har gjort seg rede.

Vi kan se alt dette i oppdelingen av det hebraiske ordet for sabbat – *Shabbath*. **SH = Navn** (f.eks: *Shem* betyr *Navn*). **AB = Abba/Far**. B = Bolig (f.eks: *Betlehem* betyr "brødets bolig" og *Betel* betyr "Guds bolig"). **ATH = Ed/Tegn**. Når vi setter alt dette sammen, ser vi hva *Shabbath* betyr for oss: "**Boligen for Faderens tegn**". Gitt sannheten om at Faderens navn vil bli forseglet i våre panner, trenger vi ikke se lenger enn til sabbatstegnet – **sABBath**.

Galaterbrevet 4:6 Og fordi dere er sønner [barn], har Gud sendt sin Sønnns Ånd [nærvær] inn i deres hjerter, som roper: "**Abba, Far!**"

Hvis den syvendedags-sabbaten er en moralsk velsignelse og høytidene tar sabbatens navn på seg, arver de da ikke også denne velsignelsen? Når Kristus arver sin Fars fulle velsignelse, arver da ikke høytidene sabbatens fulle velsignelse? Når Guds Sønn er Faderens herlighets glans, er da ikke høytidene sabbatens herlighets glans?

Er det virkelig så vanskelig å se at Satan virkelig ikke ønsker at mennesker

skal motta den himmelske Faderens fulle velsignelse gjennom Kristus? Han vil gjøre alt han kan for å stoppe dette. Han har satt seg fore å forandre de hellige høytidene og loven. Satan ønsker ikke at du skal bli velsignet, min venn. Han vil ikke at du skal bli berørt av den søte Jesu Ånd som kommer som høy tidevann på de tider som er utnevnt til forfriskning. Se, Han står ved døren og banker på hos dem som hungrer og tørster etter rettferdighetens kilde.

8. Historiens vitnesbyrd

Hver sabbat leser jødene den dag i dag det som kalles "Toraen og Haftarah". Dette er skriftsteder fra Toraen og Profetene som står i sammenheng med hverandre. Da Jesus sa: "Tro ikke at Jeg er kommet for å ødelegge loven eller profetene ..." (Matteus 5:17), siktet Han til "Toraen og Haftarah". Da Jesus leste Jesaja 61:1-2 på en sabbat, slik det står beskrevet i Lukas 4:16-21, leste Han Haftarah-porsjonen for den aktuelle sabbaten.

Lukas 4:18-19 Herrens Ånd er over Meg, fordi Han har salvet Meg til å forkynne evangeliet for de fattige; Han har sendt Meg for å helbrede de med sønderbrutte hjerter, for å forkynne frihet for fangene, og for at de blinde skal få synet igjen, for å sette de undertrykte i frihet; for å proklamere **det velbehagelige året fra Herren**.

Praktisk talt, er alle kommentatorer enige om at "Herrens velbehagelige år" refererer til sabbatsåret (det syvende året) eller jubelåret (det femtiende året, etter syv årssabbater). Det er betegnende at Kristus i sin åpningstale kunngjør sin messianske misjon på sabbatsårets språk. På disse helårssabbatene, ble de undertrykte satt fri. Under sabbatsåret ...

1. Jorden skulle ligge brakk for å gi gratis avling til de fattige, de eiendomsløse og dyrene (2. Mosebok 23:11; 3. Mosebok 25:6; 5. Mosebok 24:19-22; 3. Mosebok 19:9-10).
2. Gjeld ble ettergitt (5. Mosebok 15:1-6).
3. Slaver ble satt fri (2. Mosebok 21:2-6; 5. Mosebok 15:12-18).

4. Tilbakeføring av eiendom til den opprinnelige eieren (3. Mosebok 25:29-34).

Det fremgår tydelig av Det nye testamente og historien at alle Jesu etterfølgere fortsatte å holde forfriskningens tider lenge etter Hans død.

"Overalt, særlig i den østlige delen av Romerriket, fantes det jødekristne som i det ytre ikke skilte seg nevneverdig fra jødene ... for dem betydde ikke den nye pakten, som Jesus hadde opprettet ved den siste nattverden med sine disipler og beseglet ved sin død, at pakten mellom Gud og Israel ikke lenger var i kraft. **De fortsatte å feire Påsken, Pinsen og Løvhyttefesten**; de fortsatte å la seg omskjære, de fortsatte å **holde den ukentlige sabbaten** og de mosaiske matreglene. ... de må ha vært så virkningsfulle at de helt frem til Jerusalems fall i år 70 e.Kr., var det dominerende elementet i den kristne bevegelsen." (W.D. Davies, *Paul and Jewish Christianity*, s. 72).

Sabbaten: Markus 1:21; 6:2; Lukas 4:16,31; 6:6; 23:56; Apostlenes gjerninger 13:14; 42-44; 15:13,21; 17:2; 18:4. (Merk: Alle Guds sabbater, ukentlige eller årlige, er bestemt av solen og begynner ved solnedgang. 3. Mosebok 23:32; Nehemja 13:19. Den ukentlige sabbaten begynner ved solnedgang fredag og slutter ved solnedgang lørdag. Jesaja forutsa at Guds folk kommer til å overholde nymånen og sabbatene på den nye jorden (Jesaja 66:22-23).

"**De første kristne hadde en stor ærbødighet for sabbaten**, og tilbrakte dagen med andakt og prekener. Og det kan ikke betviles at **de hadde denne praksisen fra apostlene selv**, slik det fremgår av flere skriftsteder om dette." (*Dialogues on the Lord's Day*, s. 189. London: 1701, av Dr. T.H. Morer; *A Church of England Divine*)

"...Sabbaten var et sterkt bånd som forente dem med hele folkets liv, **og ved å holde sabbaten hellig, fulgte de ikke bare Jesu eksempel, men også Jesu befaling.**" (*Geschichte des Sonntags*, s. 13,14)

"**Anikkens kristne var svært nøye med å overholde lørdagen, eller**

den syvende dagen ... Det er tydelig at alle de orientalske kirkene, og den største delen av verden, **overholdt sabbaten som en høytid** ... Athanasius forteller oss også at de holdt religiøse samlinger på sabbaten, **ikke fordi de var smittet av jødedommen, men for å tilbe Jesus, sabbatens Herre**; Epiphanius sier det samme." (*Antiquities of the Christian Church*, bind 2, bok XX, kap. 3, sek. 1, 66. 1137,1138).

Påske/Usyret brød: Lukas 22:13-16 (Merk: Jesus pålegger sitt folk å fortsette å feire Påsken, ikke med et blodig dyreoffer, men med usyret brød og usyret (ugjæret) vin. Han sier at Påskefesten ikke er avskaffet ved Hans død, men at den består "inntil den blir fullbyrdet i Guds rike", og henviser dermed til "Lammets bryllupsmåltid" (Åpenbaring 19:9)); Apostlenes gjerninger 12:4 (Merk: KJV bruker ordet *Easter* i Apostlenes gjerninger 12:4, men det greske ordet er *Pascha* (Påske)); Apostlenes gjerninger 12:3; 20:6; 1. Korinterbrev 5:6-8 (Merk: Det ville ikke vært nødvendig for Paulus å korrigere deres oppførsel i Påsketiden hvis Påsken ikke skulle overholdes av kristne troende. Problemet her er ikke Påskehøytiden, men det som blir lært og gjort under høytiden. Kirken i Korint inkluderte noen jøder (1. Korinterbrev 7:18-19), men den besto hovedsakelig av ikke-jødiske konvertitter (1. Korinterbrev 6:9-11; 8:7; 12:2)).

En av Johannes' disipler gir oss et bilde av hva apostelen Johannes trodde. Johannes mente at overholdelsen av Påsken var en del av evangeliet.

Polycrates (195 AD): "Derfor holder vi dagen ufravikelig, uten å legge til eller trekke fra, for i Lille Asia sover store lysgestalter, og de skal stå opp på dagen for Herrens komme, når Han skal komme med herlighet fra himmelen og oppsøke alle de hellige. Slike var Fillip ... og to av hans døtre ... **Det er også Johannes, som lå på Herrens bryst** ... Og det er også Polykarp i Smyrna, både biskop og martyr, og Traseas, både biskop og martyr fra Eumeneae ... [Også] Sagaris, ... Papius, ... og Melito ... **alle disse holdt Påsken den fjortende dagen i henhold til evangeliet, uten å avvike, men fulgte etter troens regel**. Og også jeg, Polykrates, den minste av dere alle, lever etter mine slektingers tradisjon, og noen av dem har jeg fulgt. Syv fra min slekt var biskoper, og jeg er den åttende, og mine

slektninger har alltid holdt den dagen da folket satte bort surdeigen. Derfor, brødre, jeg som har levd sekstifem år i Herren og snakket med brødre fra alle land og studert hele den hellige skrift, er ikke redd for trusler; for de som var større enn jeg, har sagt: 'Det er bedre å adlyde Gud enn mennesker.'" (Eusebius, *Church History*, Bok V, kapittel 24; *Nicene and Post-Nicene Fathers*, 2. Serie, Volum 1)

Førstegrødens høytid: Denne høytiden nevnes ikke spesifikt i Det nye testamente, men den symbolske betydningen er tydelig omtalt i 1. Korinterbrev 15:20-23. I Esekiel 45:21 står det: "I den første måneden, på den fjortende dagen i måneden, skal dere holde Påske, en høytid i syv dager; da skal det spises usyret brød." Som vi kan se av dette verset, strekker Påsken seg over hele perioden med Usyrede brøds høytid. Dette inkluderer også Førstegrødens høytid, som faller på den første dagen etter den første ukentlige sabbaten i løpet av de Usyrede brøds dager.

Ukefesten/Pinsen: Apostlenes gjerninger 2; 20:16.

Trompetfesten: Det finnes ingen spesifikk omtale av denne festen i Det nye testamente, men den symbolske betydningen er tydelig omtalt i 1. Korinterbrev 15:52; Åpenbaringen 8:2,6.

Forsoningsdagen: Apostlenes gjerninger 27:9 (Merk: Uttrykket "fasten" som nevnes her, refererer til Forsoningsdagen, som oftest regnes som en fastedag); Åpenbaringen 11:18-19 (Merk: Arken med Hans vitnesbyrd i KJV refererer til paktens ark. På Forsoningsdagen, Yom Kippur, gikk ypperstepresten inn i det aller helligste i helligdommen, der paktens ark befant seg. Der skulle han rense helligdommen, i symbolsk betydning, rense folket fra alle løgnene som Satan hadde satt i gang mot Gud, se 3. Mosebok 16; Daniel 8:14. Trompetfesten og Forsoningsfesten ble historisk ansett som en høytidelig tid for forsegling og for dom. Se også Åpenbaringen 14:6-7).

Løvhyttefesten: Johannes 7. Denne festen nevnes ikke spesifikt i Det nye testamente, men den symbolske endetidsbetydningen er tydelig omtalt i Åpenbaringen 21:3. (Merk: Sakarja kapittel 14 taler

om at Guds folk holder denne festen også etter Kristi gjenkomst).

Når man aksepterer at Faderens glede er gitt til Hans barn gjennom Kristus i sabbats-syv-prinsippet, er det en enkel sak å se alle Herrens avtaler som en del av evangeliet.

Det er mange som mener at Herrens høytider egentlig ikke var åndelige høytider for dem som levde før korset. De mener at høytidene bare var symbolske for Kristi gjerning hundrevis av år etter deres tid. En slik tro forneker Kristi gjerning i evangeliet før korset, og at lyset fra Golgata skinte fra Moses' ansikt. **Det er bare én måte man kan oppnå hvile på, og det er gjennom Kristi Ånd.** Alle følgende tekster taler om hvile, å hvile i Faderens glede i Kristus.

2. Mosebok 16:23 Da sa han til dem: "Dette er det som Herren har sagt: I morgen er det den hellige sabbatens **hvile** [H7677 – Shabbathon] for Herren.

2. Mosebok 31:15 Seks dager kan arbeidet utføres, men den sjuende er sabbatens **hvile** [H7677 - Shabbathon], hellig for Herren; hver den som gjør noe arbeid på sabbatsdagen, han skal sannelig dø.

3. Mosebok 16:30-31 For på den dag skal presten gjøre soning for dere for å rense dere, så dere kan bli rene fra alle deres synder framfor Herren. Det skal være en sabbats **hvile** [H7677 – Shabbathon] for dere, og dere skal plage deres sjeler. Det er en evig vedtekt.

3. Mosebok 23:24 Tal til Israels barn og si: I den sjuende måneden, på den første dagen i måneden skal dere holde en **sabbat** [H7677 – Shabbathon], en minnedag da dere blåser i trompetene, en hellig sammenkomst.

3. Mosebok 23:39 Også på den femtende dagen i den sjuende måneden, når dere har samlet inn landets grøde, skal dere holde en høytid for Herren i syv dager; på den første dagen skal det være en **sabbat** [H7677 - Shabbathon], og på den åttende dagen skal det også være en **sabbat** [H7677 - Shabbathon].

Legg merke til at det er ordet *shabbathon* som brukes hver gang. Ordet *hvile* her er den *hvilen* som finnes i Kristus. Det er umulig å hvile eller holde *sabbat* utenfor Kristus.

Matteus 11:28 og Hebreerbrevet 4:10 Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og Jeg vil gi dere *hvile*. ... For den som er kommet inn til Hans hvile, han har også selv opphørt fra sine egne gjerninger, slik Gud gjorde fra sine.

Hebreerbrevet 4:11 La oss derfor streve etter å komme inn til den hvilen, så ikke noen faller i det samme eksempel på vantro.

Ordet *hvile* som Kristus bruker er *sabbaton*, som er det greske motstykket til *shabbathon*. Det fjerde budet kan altså bare holdes innenfor evangeliets rammer, et evangelium som bringer til oss Faderens glede gjennom Kristi Ånd.

9. Sabbat mer fullstendig

Vi har sett at sann sabbatsfeiring er å komme inn i "Hans hvile" (Hebreerbrevet 4:11), ikke vår egen. Gud hvilte ikke fordi Han var trett: "Har du ikke visst om det? Har du ikke hørt om det, at den evigvarende Gud, Herren, Skaperen av jordens ender, **ikke blir trett, og at Han heller ikke blir sliten?**" (Jesaja 40:28). Det er grunnen til at bare det å hvile fra arbeidet på den syvende dagen i uken som en "plikt", er ikke å holde sabbatsdagen i det hele tatt. Det var dette Jesus lærte sine jødiske tilhørere, og Han oppfordret dem til å omvende seg og komme inn i "Guds sanne sabbatshvile" ved å hvile (tro) på Hans skapende gjerninger som Han så gjerne ønsker å gjøre i mennesket – å gjenskape oss til en ny (uselvisk) skapning, og gjenopprette oss tilbake til Hans likhet og bilde. Som Jesus lærte oss i Matteus 11:28 ovenfor, er det bare Hans nærvær som kan gjøre noe hellig og bringe sann hvile.

2. Mosebok 33:14 Og Han sa: "Mitt **nærvær** skal gå med deg, og Jeg vil gi deg **hvile**."

Jeg har vært en sabbatsholder hele mitt liv. Jeg har deltatt i gudstjenester

gjennom hele denne tiden. Sabbaten hadde blitt forklart for meg som en spesiell tid for fellesskap med Herren. Det er Hans spesielle dag. Ikke en eneste gang i løpet av hele denne tiden ble det forklart for meg at sabbaten faktisk er en spesiell gave av Den Hellige Ånd. Da jeg studerte A.T. Jones' skrifter i forhold til sabbaten, kom jeg over følgende uttalelse i en av hans prekener:

Hva var det som gjorde dagen hellig? [Menigheten: "Guds nærvær".] **Guds nærvær gjør ting hellige. Det gjør et sted hellig. Det gjør et menneske hellig. Guds nærvær gjorde dagen hellig. Da er Guds hellighet knyttet til den dagen.** Guds nærvær, Guds hellige nærvær, er knyttet til den syvende eller sabbatsdagen. **Når mennesket da kommer til denne dagen, bare på det måten et menneske kan komme til den, nemlig åndelig innstilt – med Guds Ånds sinn – og han mottar den åndelige hvilen, den åndelige forfriskningen som ligger i den, den åndelige velsignelsen som ligger i den, mottar han da ikke også dette nærværet, tar han ikke da del i dette nærværet, der hvor Guds hellighet finnes for å forvandle ham? Jo, det gjør han virkelig. Og det er sabbatsfeiring.**

Vel, da helliget Han dagen, men jeg trenger ikke å repetere disse tekstene heller. Hva er det som helliggjør? [Menigheten: "Guds nærvær."] Da er Guds nærvær, Hans helliggjørende kraft, i den syvende dagen. Er det slik? [Menigheten: "Ja."] **Da får den som kommer til Herrens sabbat i henhold til Herrens idé om Herrens sabbat og Hans hensikt, åndelig hvile. Han finner den der. Han finner åndelig forfriskning, glede; han finner åndelig velsignelse. Han finner Guds nærvær og den hellighet som dette nærværet bringer med seg for å forvandle ham.** Og han finner den helliggjørende kraften i det nærværet som helliget dagen som helliggjør ham. For hvilken hensikt ble alt dette gjort? Hvorfor ble sabbaten laget? [Menigheten: "For mennesket."; Markus 2:27]. Den ble laget for mennesket. **Gud hvilte og la sin åndelige hvile på dagen for mennesket; gjorde Han det? [Menigheten: "Ja."] Guds forfriskning, Hans glede over den dagen var for mennesket. Velsignelsen som Han velsignet den med, var for mennesket.** Den hellighet som Hans nærvær brakte til den, og som Hans nærvær ga den, var for mennesket. Hans nærvær som helliggjorde den, var for

mennesket. Var det ikke da meningen at mennesket gjennom sabbaten skulle få del i Hans nærvær, og gjennom levende erfaring bli kjent med Guds åndelige hvile, den åndelige velsignelsen, helligheten, Guds nærvær som gjør hellig, Guds nærvær som helliggjør mennesket? **Er det ikke det Gud har ment at sabbaten skal bringe til mennesket? Vel, den som får alt dette i sabbaten, er den som er en sabbatsholder. Og han vet det også. Han vet det, og han er glad for å vite det.**

Og nå en annen ting: Hvem var den egentlige tilstedeværende aktøren i skapelsen? [Menigheten: "Kristus."] **Hvem var det som hvilte? [Menigheten: "Kristus."] Hvem ble forfrisket? [Menigheten: "Kristus."] Hvem velsignet? [Menigheten: "Kristus."] Hvem sitt nærvær gjorde det hellig? [Menigheten: "Kristus sitt"] Hvem sitt nærvær er i dagen? [Menigheten: "Kristus sitt."]** Den som Jesu Kristi nærvær ikke helliggjør, ikke gjør hellig og ikke velsigner, og ikke bringer hvile til, han kan ikke holde sabbaten. **Forstår du ikke at det bare er med Kristus i mennesket at sabbaten kan holdes; fordi sabbaten bringer og har i seg Kristi nærvær.**" (A.T. Jones, *GCB Preken 20*, 1893).

Legg merke til hvordan den nå avdøde A.T. Jones nøye avslører at velsignelsen i sabbaten er Guds nærvær og Kristi nærvær. Jeg hadde ikke denne forståelsen tidligere, til tross for at jeg hadde "holdt" sabbaten hele mitt liv. Hvorfor blir det ikke utbasunert til nasjonene at Den Hellige Ånd gave i sitt fulle mål finnes i sabbaten? Dette er den eneste mulige måten sabbaten kan være Guds segl på, for vi er forseglet med Den Hellige Ånd.

Efeserne 4:30 Og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, ved hvilken dere er **forseglet** med inntil forløsningens dag.

Ef 1:13 Til Ham har også dere satt deres lit, etter at dere fikk høre sannhetens ord, evangeliet om deres frelse; i Ham ble også dere, etter at dere kom til tro, **forseglet med løftets Hellige Ånd.**

Løftets Hellige Ånd kommer til oss i forfriskningens tider. Den Hellige Ånd er lovet oss til de fastsatte tidene. For å illustrere dette poenget, kan vi se på tidspunktet for den lovede gaven av Den Hellige Ånd etter Kristi

oppstandelse:

Apostlenes gjerninger 1:7-8, 2:1-2,4,7-8,13-15 Og Han sa til dem: "Det er ikke deres sak å kjenne tider og de stunder som Faderen har underlagt sin egen makt. Men **dere skal motta kraft etter at Den Hellige Ånd er kommet over dere**; og dere skal være vitner om Meg i Jerusalem, og i hele Judea og Samaria, og helt til jordens ende." ... Da **pinsedagen** var kommet, var de alle på samme sted med ett sinn. Og plutselig kom det en lyd fra himmelen, som av en susende og mektig vind, og den fylte hele huset der de satt. ... Og **de ble alle fylt med Den Hellige Ånd** og begynte å tale med andre tunger, slik Ånden gav dem å tale. ... Da ble de alle forbauset, og de undret seg og sa til hverandre: "Se, er ikke alle disse som taler, galileere? Og hvordan kan det ha seg at vi hører, enhver på vårt eget språk, det som vi ble født inn i?" ... Andre spottet og sa: "Disse menn er fulle av ny vin." Men Peter stod fram sammen med de elleve, hevet røsten og sa til dem: "Jødiske menn og alle som bor i Jerusalem, la dette være kjent for dere, og merk dere mine ord. For disse er ikke beruset, slik dere tror, siden det bare er **den tredje time på dagen**."

Den Hellige Ånd ble utøst med stor kraft etter å ha talt syv uker pluss én dag etter Førstegrødens høytid. Den kom i løpet av *den tredje timen*, som er tiden for morgenofferet.

Vi husker at Åndens gave gis hver dag i samsvar med morgen- og kveldsofferet. Morgenofferet var ved den tredje timen, og kveldsofferet kom etter et intervall på seks timer. Åndens gave kom altså på den fastsatte Pinsedagen, på tidspunktet for morgenofferet. Dette er ikke en tilfeldig hendelse, men nøyaktig i henhold til vår Fars timing. Kvinnen som står på månen og er kledd i solen, visste at hun skulle samles på dette fastsatte tidspunktet for å motta en velsignelse fra vår Far gjennom Herren Jesus.

Så det er virkelig en spesiell velsignelse som kommer hver dag. Den kommer med morgen- og kveldsofferet. For oss i dag betyr dette at vi samles til morgen- og kveldsandakt for å motta vår Fars gave gjennom anerkjennelsen av vår Frelsers offer.

I mange år syntes jeg det var veldig vanskelig å holde morgen- og kveldsandakten ved like. Nå som jeg vet at dette er spesielle avtaler fra vår Far for å motta en daglig gave av Hans Ånd, har de blitt en glede, og ikke en byrde. Det er ikke et arbeid som gjøres for å gjøre seg fortjent til frelse, men det handler snarere om å motta Kristi rettferdighet ved tro og komme når Han kaller. Ønsker du å motta Åndens gave som kommer morgen og kveld? Trenger du en slik gave? Hvis vår Far tilbyr oss den, tyder ikke det på at vi faktisk trenger den?

Jesaja 58:13-14 "Hvis du holder din fot tilbake fra å trække på sabbaten, fra å følge dine egne interesser på Min hellige dag, hvis du kaller sabbaten **en glede**, Herrens hellige dag for en ærverdig dag, og hvis du ærer den ved å ikke følge dine egne veier, eller å finne din egen forlystelse, eller å tale tomme ord, **da vil du finne glede i Herren**, og Han vil gi deg å ri på jordens høyder; Han vil gi deg å spise av din stamfar Jakobs arv. Ja, Herrens munn har talt det. (ISV)

En sann sabbatsholder er en som tror at vår Far sender sin Ånd til oss til bestemte tider. På samme måte som vi spiser til bestemte tider og bæres av måltidets kraft i fem-seks timer, mottar vi også Åndens gaver til bestemte tider og vandrer i kraften fra disse fastsatte tidene. Dette er sabbat mer fullstendig.

Hvorfor forkynner de rettferdige sabbaten mer fullstendig? Det er fordi de gjennom sabbaten mottar spesielle gaver fra Den Hellige Ånd. Ønsker Satan at folk skal motta disse tingene? Absolutt ikke! Legg merke til Åpenbaringen 12:17:

Og dragen [Satan, se vers 9] ble vred på **kvinnen**, og han dro for å føre krig mot den rest som er igjen av hennes avkom, **dem som holder Guds bud** og har Jesu Kristi vitnesbyrd.

Guds folk "holder Guds bud". Dette er grunnen til at Satan, gjennom "det lille hornets" makt, arbeidet for å forandre de hellige høytidene.

Daniel 7:25 Og han [det lille hornet] skal tale store ord mot Den Høyeste, og han skal slite ut Den Høyestes hellige, han skal **sette**

seg fore å forandre TIDER og lover. Så skal de hellige bli overgitt i hans hånd for en tid og tider og en halv tid.

Eller som det står i *New Living Translation*:

Han [det lille hornet] vil trosse Den Høyeste og undertrykke Den Høyestes hellige folk. **Han vil forsøke å forandre deres HELLIGE HØYTIDER og lover,** og de vil bli satt under hans kontroll for en tid, tider og en halv tid.

10. Det lille hornet

Før vi begynner på dette avsnittet, vil vi gjerne understreke at vi ikke dømmer noen. Den som fordømmer og dømmer en annen, fordømmer og dømmer bare seg selv, fordi vi alle gjør de samme tingene (Romerbrevet 2:1; Matteus 7:1-2). Vi har alle syndet og kommer til kort når det gjelder vår ikke-fordømmende Fars herlighet eller karakter (Romerbrevet 3:23). Begivenheter som har utspilt seg i menneskehetens historie, er bare forstørrede refleksjoner av *vår* falne naturs hat mot Guds Sønn, anstiftet av hovedfienden Satan selv. Disse hendelsene er skyggebilder og bevis på en åndelig kamp mellom sannhet og løgn – den store striden mellom Kristus og Satan.

Men hvordan ble disse "hellige høytidene og lovene" endret? Dette spørsmålet krever et studium av historien for å lære den lange og triste historien om hvordan det lille hornet forandret sabbaten og høytidene. For en generell oversikt over denne historien, vennligst les bøkene *Great Controversy* og *Life Matters*, som begge er tilgjengelige på fatheroflove.info. Vi vil gi en grunnleggende oversikt over det lille hornets identitet og aktiviteter for å svare på spørsmålet om hvordan de hellige høytidene og lovene ble endret.

Tidligere i Daniel kapittel 7, sier Daniel at dette "lille hornets" makt stiger opp fra det fjerde av de fire dyrene han så i et syn. Engelen Gabriel informerer Daniel om at disse fire dyrene representerer fire verdensriker. Om det fjerde dyret, sier Gabriel:

Daniel 7:23-24 ... Det fjerde dyret skal være det fjerde kongedømmet på jorden, det skal være forskjellig fra alle andre kongedømmer, og det skal oppsluke hele jorden, ... Og de ti hornene er ti konger som skal oppstå fra dette kongedømmet. Og en annen [det lille hornet] skal oppstå etter dem; han skal være forskjellig fra de første, og han skal legge under seg tre konger.

Selv om vi ikke vil dissekere alt dette i detalj, vil vi gjerne informere leseren om at bibelforskere og lærere i århundrer har lært at disse fire dyrene representerer de fire verdensrikene Babylon (representert ved en løve), Medo-Persia (representert ved en bjørn), Hellas (representert ved en leopard) og Roma (representert ved et dyr som så fryktelig ut og hadde ti horn). Daniel sa at dette "lille hornet" stiger opp blant disse ti andre hornene på dette fjerde dyret (jf. 7:8), så denne makten må stige opp fra Roma. Over tid, har Roma hatt to faser – det hedenske Roma og det pavelige Roma. Da det pavelige Roma fikk dominans, innlemmet kirken i Roma alle de hedenske dogmene i den romersk-katolske kristendommen og begynte å håndheve sine doktriner ved hjelp av staten. Dette fjerde riket er derfor "forskjellig fra alle andre riker", ettersom det er en religiøs-politisk makt, med kirken som kontrollerer staten.

I Daniel kapittel 8, ser Daniel det samme lille hornet i sin politiske, hedenske fase, da det "vokste seg overmåte stort, mot sør og mot øst og mot det herlige landet" (Daniel 8:9). I vers 10, tar så den pavelige fasen over, når det begynner å fordype seg mer i religiøse spørsmål.

Daniel 8:10-12 Og det vokste og ble stort, ja, til det nådde helt opp til himmelens hærskeare; og det kastet noen av hærskearen og noen av stjernene til bakken, og trampet på dem. Ja, han opphøyet seg til og med så høyt som hærskearens Fyrste ... og **det kastet sannheten til bakken**. Det gjorde alt dette og hadde fremgang.

Å kaste himmelske sannheter til bakken er symbolsk for å ta Guds metoder og sannheter og sette dem inn i en fallen menneskelig ramme. Dette systemet ville presentere Guds rike innenfor alle de dyriske verdensrikenes ramme. Guds rike ville bli "forandret" fra kjærlighet og frihet til et rike av krig og tvang.

På grunn av menneskets syndefall, har vi nå en naturlig vantro på Guds tilgivelse. Synden har ført til at vi har endret vårt tankesett overfor Gud og tror at vi nå må prestere, opptjene peong, og blidgjøre Gud for at Han skal akseptere oss. I likhet med jødedommen opp gjennom historien, fremstilte Romerkirken Guds lov som en lovkodeks som må håndheves med straffer for dem som bryter den. I løpet av denne "mørke middelalderen", ble Guds hellige lov "endret" i våre sinn fra å være åndelig (Romerbrevet 7:14) til å bli en vilkårlig liste med regler som kan endres eller til og med oppheves. Denne dårlige teologien har også oversvømmet moderne protestantisk kristendom. Satan har forledet oss til å tro at hvis man bryter Guds regler, må Han utføre guddommelig rettferdighet ved å straffe oss med plager, sykdom eller til og med døden. Men Guds lov fungerer ikke som menneskelig lov. Guds lov er en planmessig lov, som gjenspeiler lovgiverens karakter. Det er kjærlighetens lov som ligger til grunn for livets virkelighet. Ja, "syndens lønn er døden" (Romerbrevet 6:23), og "synd er overtredelse av loven" (1. Johannes 3:4), men det er ikke Gud som dreper synderen for brudd på noen regler. Døden er den NATURLIGE konsekvensen av et liv i synd. På samme måte som døden er den NATURLIGE konsekvensen av å hoppe ut av et fly i 35000 fots høyde uten fallskjerm.

Jakob 1:14-15 Men hver en blir fristet når han blir dratt bort av sin egen lyst og lokket av den. Når så lysten har unnfanget, føder den synd; og når **synden** er fullbyrdet, føder **den** død.

Når vi velger å vandre utenfor Guds vilje, utenfor Guds beskyttende lov/hegn, vil Gud ikke gripe inn i vår valgfrihet, og vi vil naturligvis høste det vi sår. Gud er ikke en voldelig Far. Han er ikke en blodtørstig tyrann. Han er for alltid "barmhjertig og nådig, langmodig og rik på godhet og sannhet" (2. Mosebok 34:6). Da synden kom til denne jorden, forandret ikke Gud og Hans lov seg. Guds lov er en avskrift av Hans egen guddommelige karakter av rettferdighet.

Jesaja 51:6-8 Løft deres blikk mot himlene, og se på jorden nedenunder. For himlene skal forsvinne som røyk, jorden skal eldes som et klesplagg, og de som bor på den skal dø på samme vis; men Min frelse skal vare til evig tid, og **Min rettferdighet skal ikke bli**

avskaffet. **Hør på Meg, dere som kjenner rettferdighet, dere folk som har Min lov i deres hjerte:** frykt ikke for menneskenes bebreidelse, vær heller ikke redde for deres skjellsord. For møllen skal ete dem opp som et klesplagg, og marken skal ete dem som ull; men Min rettferdighet skal vare til evig tid, og Min frelse fra generasjon til generasjon.

Det eneste som forandret seg etter at synden kom, var oss alle. Våre sinn, karakterer og personligheter forandret seg. Våre tanker om Gud endret seg. Vi ser Ham ikke lenger som en kjærlig og tilgivende Far, men som en vred gud med en rettferdighet som krever døden for alle som våger å bryte Hans regler. Slik var tilfellet og eksempelet vi har da Adam og Eva, etter at de hadde spist av den forbudte frukten, gjemte seg for Guds nærvær, og da de ble spurt av Gud, sa Adam: "Jeg hørte Din røst i hagen, og **jeg ble redd** fordi jeg var naken; og jeg gjemte meg" (1. Mosebok 3:10).

Bare hør hvordan Satan forførte Romerkirken og overbeviste mesteparten av verden om at Guds lov er en vilkårlig liste med regler, og at den kan endres eller oppheves:

"Paven har makt til å **forandre tider**, til å **opphøve lover** og til å avsette alle ting, til og med Kristi forskrifter ... Paven har myndighet, og har ofte utøvd den, til å avsette Kristi befaling." (*Dekretal, de tranlatic Episcop. Cap.* [Paven kan modifisere guddommelig lov], *Ferraris' Ecclesiastical Dictionary*)

"Det er godt å minne presbyterianerne, baptistene, metodistene og alle andre kristne om at Bibelen ikke støtter dem noe sted i deres overholdelse av søndagen. Søndagen er en institusjon av den romersk-katolske kirken, og de som overholder dagen, overholder et bud fra den katolske kirke." (Prest Brady, Elizabeth, N.J. "News" av 18. mars 1903)

"Vi feirer søndag i stedet for lørdag fordi Den katolske kirke overførte høytiden fra lørdag til søndag." (Peter Geiermann, CSSR, *A Doctrinal Catechism*, 1957-utgaven, s. 50)

"Vi har gjort endringen fra den syvende dagen til den første dagen, fra lørdag til søndag, på autoritet fra Kristi hellige, katolske og

apostoliske kirke." (Biskop Seymour, *Why We Keep Sunday*)

"Protestanter ... aksepterer søndagen i stedet for lørdagen som dag for offentlig gudstjeneste etter at den katolske kirke foretok denne endringen ... Men protestantene innser ikke at ... når de overholder søndagen, aksepterer de autoriteten til talsmannen for kirken, nemlig Paven." (*Our Sunday Visitor*, 5. februar 1950)

Romerkirken forandret ikke bare sabbaten, men alle Guds høytider:

"... Den katolske kirke avskaffet ikke bare sabbaten, men også alle de andre [såkalte] jødiske høytidene." (Biskop T. Enright, *Letter*, 26. april 1902)

Vi har tidligere referert til Polykrates og hans innrømmelse av at kristne, inkludert Jesu disipler, feiret den bibelske påskehøytiden [på engelsk: "*Passover*"] på den 14. dagen i den første jødiske måneden. Kirken i Roma debatterte dette, og ønsket å endre datoen for å få den til å falle sammen med deres Ishtar-høytid (på engelsk: "*Easter*"). Debatten handlet aldri om OM vi skulle feire Påske ["*Passover*"], men NÅR vi skulle feire den. Historien bekrefter at erstatningen av den bibelske påskedatoen med påskesøndag ["*Easter-Sunday*"] ledet an i å befeste Romas endring av sabbaten fra den syvende dagen i uken (lørdag) til den første dagen i uken (søndag).

"Den tidlige utviklingen av påskefeiringen ["*Easter*"] og de tilhørende kalenderstridspunktene var i stor grad et resultat av kristendommens [eller, den falske kristendommens] forsøk på å frigjøre seg fra jødedommen. Søndagen hadde allerede erstattet den jødiske sabbaten [dvs. Guds sabbat] tidlig i det andre århundret, og til tross for anstrengelser i Lille Asia [av Polykrates og andre] for å opprettholde den jødiske Påske- ["*Passover*"] datoen 14. nisan ... innførte kirkemøtet i Nikea den årlige søndagen som følger etter fullmånen etter vårjevndøgn (21. mars)." (Walter Elwell, redaktør, *Evangelical Dictionary of Theology*, "*Easter*", 1984)

"De ikke-jødiske kristnes løsrivelse fra sine jødiske røtter var påvirket av de romerske keiserens undertrykkende politikk mot det jødiske folk og den jødiske religionen, samt av jødernes

ærekrenkende kampanje mot de kristne. Disse faktorene oppmuntret ikke-jødiske kristne til å utvikle en "kristen" teologi preget av forakt for jødene som folk og for jødedommen som religion. En hel mengde "Mot jødene"-litteratur ble produsert av ledende kirkefedre som ærekrenket jødene som folk og tømte deres religiøse tro og praksis for enhver historisk verdi. **To av de største ofrene for den antijødiske kampanjen var sabbaten og Påsken ["Passover"]. Sabbaten ble endret til søndag, og Påsken ["Passover"] ble flyttet til påskesøndag ["Easter-Sunday"].**" (Samuele Bacchiocchi, *God's Festivals in Scripture and History, The Spring Festivals*, s. 103)

De hellige dagene i Guds kalender er blitt erstattet av helligdager som opprinnelig var en hyllest til soltilbedernes guder. I dag er det mange kristne som ubevisst følger menneskers tradisjoner og samtidig forkaster Guds bud. Høytider som Jul, Påske ["Easter"], Valentinsdag og Halloween har alle en hedensk opprinnelse og er ikke gitt oss av Gud i Hans Ord. Hele verden kjenner til disse høytidene, men hvor mange kjenner til Guds høytider som er beskrevet i Skriften (se 3. Mosebok 23), som gir oss Den Hellige Ånd i større mål, feirer Guds store frelsesplan og gir oss hvile i vårt sønne- og datterforhold til vår himmelske Far? Hvorfor kjenner vi til disse hedenske tidene, men er uvitende om Guds tider?

"Fra Roma kom det nå et nytt tilskudd til frafallet som skyldtes soltilbedelse. **De første kristne, som for det meste var jøder, fortsatte å feire Påske ["Passover"] til minne om Kristi død, den sanne Påsken; og dette ble videreført blant dem som fra hedningene hadde vendt om til Kristus.** Følgelig ble feiringen alltid holdt på den sanne Påskedag – den fjortende i den første måneden. Men Roma, og etter henne hele Vesten, tok i bruk solens dag ["Sunday"] som dagen for denne feiringen ... Romas regel var at feiringen [av "Easter"] alltid må være på en søndag – den søndagen som lå nærmest den fjortende dagen i den første måneden [Aviv/Nisan] i det jødiske året. Og hvis den fjortende dagen i den måneden falt på en søndag, skulle feiringen ikke holdes på den dagen, men på den neste søndagen." (A.T. Jones, *Great Empires of Prophecy*, s. 213-214).

Det er interessant å merke seg at Skriften sier at en annen dyrisk makt vil reise seg og vil "få" (lovfeste/påtvinge) hele verden til å tilbe dette tihornede dyret gjennom et gjenopplivet romersk imperium, og vil "gjøre" (påtvinge) dets "bilde" (politikk) til å bli akseptert (se Åpenbaringen 13).

Åpenbaringen 13:15-16 Han fikk makt til å gi liv til dyrets billedstøtte, slik at dyrets billedstøtte skulle både snakke, og gjøre det slik at alle de som ikke ville tilbe dyrets billedstøtte, skulle bli drept. Og han får alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, til å ta imot et **merke** på sin høyre hånd eller på sin panne.

Har vi ikke sett at Guds sabbatstegn (merke og mirakel) skal forsegles på samme sted som dyrets merke – vår hånd og panne? Kan det være at dyrets merke har noe å gjøre med endringene av Guds "høytider og lover"? La oss høre fra Roma selv:

"Det er **MERKET** for vår autoritet til å tilsidesette Guds lov." (Fader Enright, *Sabbatens historie*, s. 802)

"Den katolske kirke hevder selvfølgelig at endringen [fra lørdag til søndag] var hennes handling. Og handlingen er et **MERKE** for hennes kirkelige makt og autoritet i religiøse spørsmål." (C.F. Thomas, kansler for kardinal Gibbons, *Faith of Our Fathers*, s. 14)

I dag, er moderne protestanter et ekko av Romerkirken. I april 2015, uttalte pastor Dr. Demetrios Tonia fra *The Lord's Day Alliance of USA*:

"Per definisjon er hver eneste søndag et kall til kristen enhet, siden det er på denne dagen vi kalles til fellesskap med Herren, av Herren ... For å fullt ut kunne verdsette søndagen som et **MERKE** for kristen enhet, må vi utvide vår definisjon av enhet."

Den katolske professoren Malachi Martin forklarer at Paven "insisterer på at menneskene ikke har noe pålitelig håp om å skape et levedyktig geopolitisk system, med mindre det er på grunnlag av den romersk-katolske kristendommen" (*Keys of This Blood*, s. 492). Helt siden Romerkirken falt fra makten i 1798, har den jobbet hardt for å styrke sin religionspolitiske virksomhet og for å forene alle kirker. Paven sier at hvis det skal bli noe enhet mellom verdens religioner, må den være basert på

"romersk-katolsk kristendom".

Selv om dette ikke betyr at hver eneste doktrine må forenes, vil det bety at verdens religioner vil se til ett kirkeoverhode – Romerkirken (Pavedømmet) – og "merket" på denne "kristne enheten" er søndagshellighet, og søndagshellighet peker mot "romersk-katolsk kristendom". Men hva er egentlig det?

"De store mennene som bygde opp den vestlige kirken, var nesten alle utdannede romerske jurister. Tertullian, Cyprian, Augustin, Gregor den store (med skrifter som danner broen mellom de latinske fedrene og skolemennene) var alle menn som hadde fått sin tidlige opplæring som romersk jurist – en opplæring som støpte og formet all deres tenkning, enten den var teologisk eller kirkelig. De betraktet instinktivt alle spørsmål slik en stor romersk jurist ville ha gjort. De hadde juristens trang til eksakte definisjoner. De hadde juristens idé om at deres fremste plikt var å **håndheve lydighet mot autoritet**, enten denne autoriteten kom til uttrykk i ytre institusjoner eller i presise definisjoner av de riktige måtene å tenke om åndelige sannheter på. **Ingen gren av den vestlige kristenheten har vært i stand til å frigjøre seg fra den fortryllelsen som ble kastet over den av disse romerske juristene i de første århundrene av den kristne kirken.**" (Thomas Lindsay, *A History of the Reformation*, s. 168)

Sabbaten og søndagen representerer to tegn som peker på to helt forskjellige styresett og deres tilhørende høytider. Siden "endringen" av sabbaten fra den syvende dagen til den første dagen i nesten alle sinn over hele verden er "merket" for Pavemaktens autoritet i religiøse spørsmål, så er søndagshellighet "tegnet" eller "flagget" som peker på ens lojalitet til tvangsmetodene for å "håndheve lydighet mot autoritet". Sabbaten peker mot Guds rike, et rike basert på design-lov, der sannhet og kjærlighet hersker, samtidig som det lar alle være frie til å høste det de sår, "enten død som kommer av synd, eller rettferdighet og liv som kommer av lydighet" (Romerbrevet 6:16). Søndagen ble en hviledag, ikke av design, men på grunn av en menneskeskapt rettslig beslutning og handling. Det er en påtvungen regel, og påtvungne regler produserer ikke hellighet, bare slaver.

Å tro på denne metoden med menneskeskapt håndhevelse, vil gi deg merket på "pannen" (symbolet på din fornuft), mens det å praktisere denne dyriske metoden, vil gi deg merket på "hånden" (symbolet på dine gjerninger eller din lojalitet). Alle som ikke tror og praktiserer denne metoden som søndagsflagget representerer, vil bli henrettet, mens verden feilaktig tror at dette er å utøve Guds rettferdighet (Åpenbaringen 13:15). I Johannes 16:2-3 sier Jesus: "... ja, den tid kommer da hver den som dreper dere, vil tro at han gjør Gud en tjeneste. Og dette vil de gjøre mot dere, fordi de hverken har kjent Faderen eller Meg." Måtte vi alle ha Jesu karakter i den tiden og be: "Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør" (Lukas 23:34).

Vi vil gjerne understreke at vi ikke retter pekefingeren mot noen andre, men mot OSS SELV som en samlet menneskehet. I vår falne tilstand, har vi alle det lille hornets ånd til å "la list [svik] lykkes i [våre] hender [gjerninger]" og til å "opphøye [oss selv] i [våre] hjerter" (Daniel 8:25). Uten Kristus som kan leve og regjere i oss, viser vi denne dyriske, antagonistiske ånden ved at vi bruker makt, tvang og gjengjeldelse overfor andre. Derfor søker vi felles omvendelse (for hele menneskeheten) for vår manglende tro på vår Kjærlighetens Far, og hviler i Hans favn idet Han forsiktig underviser og omdirigerer vår egoistiske vei til en vei med ubetinget kjærlighet og tjeneste overfor Ham og våre medmennesker som Kristus har kjøpt med uendelige omkostninger for seg selv. Å bli helbredet av våre syndeherjede sjeler er en smertefull erfaring for oss, og vi kan bare gjennomføre det fullt ut hvis vi tror fullt ut på at Gud elsker oss.

Sabbaten er en kanal for å ta imot Guds nærvær, som alene gjør oss hellige, ikke bare på sabbaten, men hver dag. Sabbat-syv-prinsippet er et tegn på en *livsstil* som er basert på vår Skapers bilde og likhet. Din oppfatning av Guds karakter gjenspeiler hvordan du ser på ditt forhold til din himmelske Far. Er Han en Far som krever lydighet mot et sett med regler, og en som starffer den som bryter reglene, til og med dreper dem iblant? Lever du i en slik frykt for din himmelske Far, der lydighet bare er en plikt for ikke å gjøre Ham sint? Eller er Han en uforanderlig, aldri voldelig Far, med lover som er designet for din fysiske og åndelige helse og lykke; en som alltid bærer dine byrder, feiltrinn og skyld; en som søker sine fortapte barn for å hente dem hjem og gi dem hvile i sitt favn?

Jesaja 57:19 "Fred, fred til den som er langt borte og til den som er nær," sier Herren; "Og Jeg vil helbrede ham."

Det er åpenbart hvorfor Satan ønsker å forandre de hellige høytidene når vi vet at Guds barn gjennom disse avtalene blir fornyet i sin følelse av å være Guds sønner og døtre og får visshet om nåde og tilgivelse. De kommer inn i Faderens glede over sin Sønn, som Han uttrykte på den første sabbatsdagen. I Kristus, mottar vi denne åndelige velsignelsen i sin fylde.

11. Midnattsropet

Lignelsen om de ti jomfruene i Matteus 25 spiller en nøkkelrolle i Guds folks erfaring like før prøvetidens slutt.

Matteus 25:1-6 Da skal himlenes kongedømme lignedes med ti jomfruer som tok sine lamper og gikk ut for å møte brudgommen. Fem av dem var kloke, og fem var uforstandige. De uforstandige tok sine lamper, men de tok ikke olje med seg, men de kloke tok olje i sine kanner sammen med sine lamper. Da brudgommen lot vente på seg, slumret de alle inn og sovnet. Men ved midnatt lød det et rop: "Se, brudgommen kommer; gå ut og møt Ham!"

Forskjellen mellom de kloke og de uforstandige jomfruene er at de kloke jomfruene har ekstra olje i sine kanner sammen med sine lamper. Oljen er et symbol på Den Hellige Ånd. De kloke jomfruene har fått mer av Den Hellige Ånd enn de uforstandige. Hvordan fikk de den? De kloke jomfruene står på månen, kledd i solen. De svarer på Kristi kall:

Matteus 11:28 Kom til Meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og Jeg vil gi dere hvile.

De vise kommer når Han kaller på dem. Her er et eksempel på at Jesus kaller:

Johannes 7:2,37-39 Nå var Løvhyttefesten, jødernes høytid, for hånden... På den siste dagen, den store dagen i høytiden, stod Jesus fram, ropte ut og sa: "Om noen tørster, la ham komme til Meg og

drikke. Den som tror på Meg, som Skriften har sagt, ut fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann." Men dette sa Han om Ånden, Den de som tror på Ham, skulle motta ...

Jesus kalte på dem under Løvhyttfesten, for dette var en fastsatt tid av Faderen for å gi en større strøm av Ånden. Vi poengterer igjen at vi kan komme til Kristus når som helst, dag og natt, og likevel vil Åndens tilskyndelser kalle oss spesielt under disse tidene; for dette er forfriskningens tider, som virker etter sabbat-syv-prinsippet. Det er tider da Guds lov blir skrevet dypere inn i våre hjerter ved hjelp av Ånden som kommer i overflod under disse tidene. De bringer oss inn i en rytme i vårt forhold til Gud, og gir oss stadig større tillit, stabilitet og tro på vår Far.

Noen av dem som var til stede under høytiden, tok imot Hans kall, mens andre avviste det (Vers 40-42), "Slik ble det splid blant folket på grunn av Ham" (Vers 43). Legg merke til at Jesus sa: "Som Skriften har sagt, ut fra hans indre skal det flyte **strømmer av levende vann**." Han viste at dette var sant allerede neste dag, "Tidlig om morgenen", da "Han igjen kom inn i templet, og alt folket kom til Ham, satte Han seg ned og lærte dem" (Johannes 8:2). Det var på denne tiden at "de skriftlærde og fariseerne førte til Ham en kvinne som var grepet i ekteskapsbrudd", og de satte Ham på prøve i spørsmål som angår loven (vers 3-6).

Skriften sier: "Men Jesus bøyde seg ned og skrev på jorden med fingeren, som om Han ikke hørte dem" (Vers 6). Hva var essensen i det Han skrev i støvet på tempelets steinheller under Løvhyttfesten?

Jeremia 17:13 O HERRE, Israels håp, **alle de som forlater Deg, skal bli skamfulle**, og de som går bort fra Meg, skal bli **skrevet opp i jorden**, fordi de har forlatt Herren, **kilden med det levende vannet**.

De hadde forkastet Ham som Messias, "sabbatens Herre". Den samme som skrev på steintavlene med sin egen finger (2. Mosebok 31:18), skrev nå på tempelets steinheller med den samme fingeren.

Johannes 8:7-11 Da de fortsatte å spørre Ham, rettet Han seg opp og sa til dem: "Den som er uten synd blant dere, la ham kaste stein på henne først." Og på nytt bøyde Han seg ned og skrev på jorden.

Men de som hørte dette, **ble dømt av sin samvittighet** og gikk bort én etter én, de eldste først og så de yngre. Og Jesus ble alene igjen med kvinnen som stod midt på området. Da Jesus hadde reist seg og ikke så andre enn kvinnen, sa Han til henne: "Kvinne, hvor er disse dine anklagere? Han ingen fordømt deg?" Hun sa: "Ingen, Herre." Og Jesus sa til henne: "Heller ikke Jeg fordømmer deg; gå bort og synd ikke mer."

Både fariseerne og kvinnen ble overbevist om sin synd. Fariseerne gikk bort i skam og selvførdømmelse, og fortsatt avviste den tilgivelsen Jesus fritt hadde tilbudt dem. Kvinnen derimot, som innså hvem Jesus var, og at ingen fordømmelse kom fra Ham eller Hans Far, gikk inn i Hans hvile som en datter av Den Høyeste, og gikk fri fra syndens lenker.

Overbevisningen om synd kom gjennom Kristi skapende stemme og hellige finger. Lukas siterer Jesus og sier: "Men hvis Jeg kaster ut djevler med Guds FINGER, da er Guds kongedømme uten tvil kommet til dere" (Lukas 11:20). Matteus siterer Ham imidlertid slik: "Men hvis Jeg kaster ut djevler ved Guds ÅND, da er Guds kongedømme kommet til dere" (Matteus 12:28). "Finger" er her en hebraisk metafor for "Ånd". Vi har sett at det hebraiske begrepet "hånd" representerer "arbeid". Så det hebraiske begrepet "finger", siden det er knyttet til hånden (arbeid), er et "detaljert arbeid", ettersom fingeren kan peke ut (finjustere) mer nøyaktig enn hele hånden. Den Hellige Ånds "arbeid" er å "finjustere" (skrive med fingeren) loven i våre hjerter og sinn.

2. Korinterbrev 3:3 Ettersom dere tydelig er erklært å være Kristi brev, ved vår tjeneste, ikke skrevet med blekk, men **med den levende Guds Ånd**, ikke på steintavler, men på **hjertets kjødtavler**.

Med henvisning til den nye paktens erfaring, sa Gud

Hebreerbrevet 8:10 For dette er den pakten som Jeg vil slutte med Israels hus etter de dager, sier Herren: **Jeg vil legge Mine lover i deres sinn og skrive dem på deres hjerter**; og Jeg vil være deres Gud, og de skal være Mitt folk .

Denne skrivningen av Hans lov på vårt hjerte er helliggjørelsens detaljerte

arbeid for å skille oss ut til hellig bruk. Jesus sa at Hans Hellige Ånds gjerning er å lede oss inn i all sannhet (Johannes 16:12,13), og oppfylte løftet da Gud sa: "Jeg vil også gi dere et nytt hjerte, og Jeg vil legge en ny ånd i deres indre. Jeg vil ta steinhjertet ut av deres kjød, og Jeg vil gi dere et hjerte av kjød. Jeg vil legge Min Ånd i deres indre, og Jeg vil la dere vandre etter Mine **vedtekter**, og dere skal holde Mine **rettsregler** og gjøre etter dem" (Esekiel 36:26-27). Vi ser altså at det naturlige resultatet av å være fylt av Guds Ånd, er å vandre i harmoni med alle Hans bud, vedtekter og rettsregler. Det tredje kapitlet i Malakis bok siteres overalt i de kristne menighetene for å kalle folk til tiendeprinsippet, men det som står i det fjerde kapitlet, er oftest avvist:

Malaki 4:4 Husk **loven** til Moses, Min tjener, som Jeg befalte ham på Horeb for hele Israel, sammen med **vedtektene og rettsreglene.**

Umiddelbart etter dette verset blir vi fortalt:

Malaki 4:5-6 Se, Jeg sender dere profeten Elia før Herrens store og fryktingytende dag kommer. Og han skal vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, så Jeg ikke kommer og slår jorden med en forbannelse.

Elias' gjerning kommer når vi husker på Moseloven. Jesus fortalte oss at Han ikke kom for å fjerne noe fra loven, men snarere for å opphøye, ære og oppfylle den.

Matteus 5:17-18 Tro ikke at Jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene. Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle. For sannelig, Jeg sier dere: Før himmel og jord forgår, skal ikke én jota eller én tøddel i loven forgå, før alt er oppfylt.

Ingenting kommer til å forgå fra loven før himmelen og den jorden vi nå lever på, forgår. Ordet "inntil" [her oversatt som "før"] antyder heller ikke at loven vil forgå etter dette, men at den ganske enkelt vil eksistere gjennom hele menneskehetens historie fremtil Kristi andre komme.

For en skatt lovene som ble gitt oss gjennom Moses er! Jeg står sammen med David da han sa:

Salmene 1:1-3 Velsignet er den mannen som ikke vandrer i de ugudeliges råd, og som ikke står på synderes vei, eller sitter på spotternes sete; men har sin glede i Herrens lov, og mediterer på Hans lov dag og natt. Han skal være lik et tre plantet ved vannstrømmene, som gir sin frukt i sin tid, og som har blader som ikke visner; og alt han gjør skal lykkes.

Å vandre i Herrens lov, resulterer i en utgytelse av Ånden, slik at vi er trær plantet ved Guds Ånds elv. Kom, smak og se at Herren og Hans bud er gode.

12. Kalt ut av mørket¹

Jeg ønsker å vitne om skjønneten i Guds avtaler og hvordan de har velsignet meg og hjulpet meg på min reise.

Snaut tre uker etter at tvillingtårnene i New York raste sammen den 11. september 2001, holdt jeg noen presentasjoner på noen møter, like nord for Sydney i Australia. Presentasjonene omhandlet kontrasten mellom de to rikene. Guds rike gir oss verdi gjennom vår relasjon til vår himmelske Far via Kristus. Satans rike skaper verdi gjennom personlig makt, posisjon og prestasjoner. Satans fall ble presentert som et fall fra hans sønneforhold til Gud og inn i en syklus av verdiløs tomhet. Menneskeheten arvet denne verdiløsheten da den falt i synd. Nøkkelen til å overvinne dette riket var å komme inn i Jesu sønneforhold gjennom tro. Faderen åpenbarte vårt sanne sønneforhold i Kristus ved Hans dåp og også i Hans kamp mot Satan i ødemarken. Vi er akseptert i Den Elskede (Efeserbrevet 1:6). Faderens ord til sin Sønn ved dåpen er også våre gjennom tro.

Hvilken hendelse utløste alle disse tankene for meg? I første halvdel av 2001, var jeg på tur en sabbatsmorgen. På grunn av sykdom, hadde jeg ikke kunnet gå i kirken på flere uker. Mens jeg gikk, begynte jeg å tenke på den dagen da min førstefødte sønn kom til verden noen år tidligere. Jeg husket gleden jeg følte da min kone overrakte ham til meg. Jeg så inn i

1 Disse personlige erfaringene er fortalt av Adrian Ebens.

øynene hans og ble stående som forstenet av dette gledesbyltet i mine armer. I det øyeblikket ba jeg en bønn: *"Elskede Herre, ikke la noe komme mellom meg og min sønn, og jeg vil bare at han skal kjenne meg som jeg er."* Idet jeg husket denne bønnen, hørte jeg en stemme i tankene mine i samme øyeblikk: *"Adrian, det er slik jeg føler for deg."* Det kom helt overraskende på meg. Dypt inne i meg, kom det en ånd av motstand. *"Men Herre, hvordan kunne Du elske en synder som meg?"* Tanken alarmerte meg, for jeg trodde på Jesus Kristus for syndenes forlatelse, og likevel, på et dypere plan, dukket det opp en tvil som jeg ikke ante var der. Da min himmelske Far, gjennom min sønn, fant en måte å fortelle meg hvor verdifull jeg var for Ham, brakte det min verdiløshet til overflaten, og jeg tok meg selv i å kjempe mot Ham, selv når jeg ikke ville det. Min Fars ord var som en ild midt i min sjel. Disse ordene konfronterte min verdiløshet og var ivrige etter å oppsluke den. Denne kampen pågikk i flere minutter, inntil jeg endelig hørte en stemme i mitt sinn: *"Vil du avvise Min kjærlighet til deg?"* Jeg ble igjen overrumplet, og jeg bekjente straks min synd og sa i mitt hjerte: *"Herre, jeg tar imot din nåde gjennom Kristi offer; det er rett og slett for vidunderlig til å fatte, men jeg tar imot den."* Gjennom min sønn, nådde min himmelske Far inn til kjernen av mitt vesen for å åpenbare sin kjærlighet til meg gjennom sin Sønn. Han avdekket min følelse av verdiløshet og vant mitt hjerte. Det er veldig interessant at det var på sabbaten at Han uttrykte sin glede over meg gjennom sin Sønn.

Men selv om jeg smakte på denne friheten, ville ikke fienden gi opp uten kamp. Kjærlighetens flammer ville trenge litt tid til å fortære min verdiløshet. Disse nye tankene forandret min måte å tenke på fullstendig, og satte meg på en vei jeg aldri hadde kunnet forestille meg. Én ting er å forkynne om friheten som finnes i vårt sønneforhold i Kristus, noe annet er å innse hvor mye det andre riket har tak på våre hjerter, og slik oppdaget jeg personlig for meg selv den store striden i form av en identitetskrig. Jeg opplevde at jeg pendlet frem og tilbake mellom rikene, men min bevissthet om min forfengelige prestasjonsbaserte tenkning ble tydeligere og tydeligere. Hver gang jeg falt inn i feil rike, kunne jeg komme til elvebredden og igjen høre stemmen: "Du er Min elskede sønn gjennom Kristus Jesus." Jeg hadde funnet nøkkelen til riket! Jeg hadde arvet mitt

sønneforhold gjennom Kristi Sønneforhold.

Denne oppvåkningen av mitt sanne sønneforhold til Gud gjennom Kristus førte meg til Skriftsteder der Jesus velsignet barna. Velsignelsen jeg følte ved å kjenne mitt sanne sønneforhold, fikk meg til å ønske å velsigne andre.

13. Velsignelsen

I en av menighetene der jeg var pastor på den tiden, inviterte jeg barna til å komme frem, og én etter én la jeg hendene på dem og velsignet dem. Jeg ba i stillhet før hver bønn: "*Herre, hva vil Du at jeg skal si til dette barnet?*" Da jeg forsto at Faderen skjenket sin velsignelse gjennom menneskelige kanaler, så jeg hvilken viktig rolle jeg måtte spille når det gjaldt å tale Guds ord inn i livene til familiene i mine menigheter. Min bønn lød omtrent slik:

"Kjære Far, takk for Marion. Hun er din dyrebare datter som Du gleder Deg over gjennom Kristus, vår Herre. Måtte hun alltid vite at Du elsker henne og gir henne nåde til å adlyde sine foreldre, og måtte hun vokse opp til å bli en Guds kvinne som alltid står for det rette. Vi takker Deg i Jesu navn."

"Far, jeg takker Deg for Stefan. Han er Din elskede sønn som Du har velbehag i gjennom Kristus Jesus. Måtte han vite at vi elsker ham som en kirkefamilie, og at han alltid vil ære sine foreldre og vokse opp til å bli den Guds mann som Du har kalt ham til å være."

Så ville jeg legge til noen ting som dukket opp i tankene, og avslutte bønnen. Neste morgen ringte en av mødrene meg og sa: "Vet du hva datteren min nettopp sa? Hun sa: "Mamma, jeg er dyrebar". Da spurte jeg: "Hvorfor det, kjære?" "Fordi pastoren sa det", kom svaret. Jeg har sagt det til min datter mange ganger, men hun har aldri blitt så påvirket som det som skjedde i går."

Det var et avgjørende øyeblikk for meg. Tanken slo meg: "*Nå vet jeg hva det vil si å være pastor.*" Det begynte å gå opp for meg hva rollen til fedre,

eldste og pastorer innebærer.

Jakob 1:27 En ren og ubesmittet religion for Gud og Faderen er dette: å se til de farløse og enker i deres nød, [og] å holde seg selv uflekket fra verden.

Den rene religionen til de eldste og fedrene i menigheten er å besøke de farløse og enkene og tale Faderens ord til dem. Det er deres *plikt* å fortelle dem at Faderen elsker dem, og at de er dyrebare for Ham. Det er dette som holder et menneske uflekket fra verden. Det er prinsippet om velsignelse som ligger til grunn for en av de viktigste kvalifikasjonene til en eldste i menigheten:

1. Timoteus 3:4-5 Han må være en som styrer sitt eget hus godt, idet han har sine barn underordnet seg med all verdighet (for om en mann ikke vet hvordan han skal styre sitt eget hus, hvordan skal han da ta vare på Guds kirke?).

Hvis en mann ikke vet hvordan han skal velsigne sin kone og sine barn, hvordan kan han da velsigne og ta vare på menigheten? Det å være Abrahams sønn, fikk en helt ny betydning i forbindelse med velsignelsen.

1. Mosebok 12:2-3 Og Jeg vil gjøre deg til en stor nasjon; og Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort; og du skal bli en velsignelse. Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg; og i deg skal alle slekter på jorden bli velsignet.

Den gleden som jeg kjente i min sjel, ønsket jeg mer å dele med andre som en som var kalt til å tjene vår Far. Etter hvert som jeg kalte folk til å motta velsignelsen jeg hadde fått, begynte jeg å legge merke til at velsignelsene var større i løpet av sabbaten.

Mange år senere, kom jeg til å studere og akseptere høytidene, og jeg lurte på om denne velsignelsesopplevelsen også ville inntreffe under disse tidspunktene.

Jeg ble invitert til å tale ved en Løvhyttefest, og jeg bestemte meg for å invitere folk til å komme frem for å motta velsignelsesbønnen fra Faderen på syvendedags-sabbaten under Løvhyttefesten. Det var en høytid

innenfor en høytid (sabbaten i seg selv er en høytid innenfor en større høytid, nemlig Løvhyttfesten).

Åndsutgytelsen var fantastisk! Det var ikke en vill begeistring. Det var en rolig, mild og kjærlig glede som manifesterte seg blant folket da de kom frem for å ta imot bønnen og å høre at de var Faderens elskede barn. Det var i sannhet en høy sabbat. Johannes kalte sabbaten under de Usyrede brøds høytid for en høy dag.

Johannes 19:31 Siden det var forberedelsesdagen, og for at de døde kroppene ikke skulle bli hengende på korset på sabbaten (for denne sabbaten var en høy dag)...

Grunnen til at det er en høy dag, er at Guds Ånd er tilgjengelig ved disse tidene. Priset være vår Far for at Han utøser sin kjærlighet over oss når Han kaller oss.

Det er sant at vår Far alltid elsker oss, og vi kan alltid høre dette fra Ham i Hans Ord. Samtidig finnes det spesielle tider da vi inviteres til å motta denne kjærligheten gjennom Hans Ånd i større grad.

Når jeg ser tilbake på mitt liv, kan jeg se spesielle tidspunkter da jeg tok beslutninger om å respondere på sannheten og vandre mer bestemt etter Guds vilje. Mange av disse har skjedd under vår Fars avtaler, noe som jeg først ble klar over i ettertid.

14. Konklusjon

Sabbaten og Guds høytider er en kilde til velsignelse for oss. Dette er spesielle tider da vår Far kommer oss nær gjennom sin Sønn og holder oss i sine armer og velsigner oss.

Romerbrevet 8:16 Ånden selv vitner med vår ånd at vi er Guds barn.

Det er denne velsignelsen som vil gi oss Guds segl, for vi vil bli forseglet med Faderens navn eller karakter. Når vi hviler i Hans armer ved tro, vil vi bli lik Hans Sønn Jesus, og all vår frykt vil bli fjernet. På samme måte som Guds Sønn er en forstørrelse av Faderens herlighet, slik er også høytidene

en forstørrelse av sabbatens herlighet.

Vi får styrke til å møte dyret og dets bilde, som vil kreve at verden skal tilbe på søndager og holde dets høytider. En slik handling fjerner velsignelsens kilde og Guds segl, og vi mister nettopp det som skal frelse oss.

La oss holde fast ved velsignelsens kilde som finnes i sabbaten og vår Fars høytider. La oss åpne døren slik at Guds Sønn kan komme inn og feire sammen med oss og bli igjen hos oss.

Åpenbaringen 3:20 Se, Jeg står for døren og banker. Om noen hører Min røst og åpner døren, da vil Jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med Meg.

Velsignelsens Kilde

*Å komme inn i Guds hvile gjennom kanalene
til Hans fastsatte tider*

Ordene som Faderen talte til sin Sønn ved Hans dåp, er et ekko av den velsignelsen Han overøste Ham med på skapelsens første sabbat. Hver dag frydet Faderen seg over sin Sønn, og Sønnen frydet seg framfor Ham. På sabbaten pustet Faderen på sin Sønn, og Sønnen ble forfrisket i sin Fars kjærlighet.

Denne intime forbindelsen mellom Faderen og Sønnen ble permanent plassert i sabbaten, og hver sabbat puster Faderen ut sin forfriskende hvile over sin Sønn og alle dem som tar imot Sønnen.

Faderens kjærlighet til sin Sønn er kontinuerlig, men kommer likevel til uttrykk på bestemte tidspunkter som gjenspeiler sabbatprinsippet. Når vi møter opp til disse avtalene, får vi del i Faderens glede over sin Sønn. Idet vi blir en del av kvinnen som står på månen og er kledd i solen (Åpenbaringen 12:2), kjenner vi tidene og årstidene til forfriskning som sendes fra vår Fars trone.

Vår Far kaller oss nå inn i en mer fullstendig sabbatsopplevelse. Som Abrahams barn, er vi innkalt til alle åndelige velsignelser i Kristus Jesus (Galaterbrevet 3:27-29). Jesus sier til oss: "Se, Jeg står for døren og banker på", og Han banker på til avtalt tid. Vil du åpne for Ham og spise med Ham?

fatheroflove.info